

DADZIS

Noskanējis
imantslochmelis@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957.GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

marts

Nr

06

APRILL!

APRILL!

12

Kaitnieces kaķu tantes?

Kādu rītu mani pamodināja skaļa vārdu apmaiņa aiz dzīvokļa loga. Pusnomiedzī apjautu, ka strīdnieces ir divas pusmūža, atļaušos uzrakstīt, dāmas: mājas sētniece un kaķu tante. Konflikts, acīmredzami, bija pāraudzis manu privāto telpu.

Runa bija par pagrabu ventilācijas caurumiem. Iestājoties aukstākam laikam, namu pārvalde aizlika tiem priekšā dažāda izmēra betona klučus un saplākšņus, lai aukstums netiktu pie ūdensapgādes un siltumapgādes caurulēm, taču šie aizsprostojuši regulāri tika atbidīti nost, lai nabaga pagrabos mājvietu atradušie kaķi pieklūtu barībai un svaigam gaisam. Nu sētniece bija noķērusi vaininieci nozieguma vietā. Pilnīgi pamodies, noklausījies, ka lielajos salos blakus kāpņutelpā esot bijusi pat avārijas situācija – aizsalušas caurules. Pretējā puse argumentēja savu rīcību ar rūpēm par kaķu dzīvību. Viņi tak' tur nobeigšoties! Tika draudēts ar policiju. Tika draudēts ar dzīvnieku aizstāvjiem. No balkona iesaistījās augšējie kaimiņi. Ņigu ņegu...

Vēlāk apjautājos sētniecei un viņa nomierināja, ka tas drīz beigšoties – namu pārvalde plānojaot aizmūrēt ventilācijas caurumus... Tajā pašā vai citā dienā laikrakstā DIENA izlasīju par sodiem, kas uzlikti cilvēkiem, kuri pagrabos iemūrējuši kaķus.

Izveidojusies īpatnēja situācija: par iemūrētu kaķi, kurš izlaidis garu, namu pārvaldei jāmaksā sods, bet neiemūrējot – aizsals caurules.

Vai DADZIS varētu noskaidrot, ko šādā situācijā iesaka atbildīgās instances? Varbūt DADZIM pašam ir kaut kāda recepte?

Ar cieņu JĀNIS BĒRZIŅŠ, Rīgā

REDZĪGĀ TAUTAS ACS

Atklāta jauna iela pa gājēju celiņu no Dzelzavas 74 uz Dzelzavas 76/4. Atsūtījis ULDIS no Rīgas

Augsti godātā DADŽA redakcija!

Rakstu Jums no Bauskas. Mans stāsts ir saistīts ar visvienkāršāko komunālo pakalpojumu veidu, ko sauc par apkuri. Daudz ir dzirdēts par daudzdzīvokļu namiem, kur apkures sistēmas ir avārijas stāvoklī, kur cilvēki salst un uz pasauli raugās caur leduspukēm. Es ļoti labi zinu, par ko runāju – arī man bija tāds laiks, kad savu divistabu dzīvoklīti kurināju ar vecu sildītāju un ar diviem sakarsētiem kieģeļiem... Izkarsēju kieģeļiņus, noliku vienā istabā, pasildīju atkal, noliku otrā. Tā es, pie viena izslimojot gandrīz vai visas saaukstēšanās slimības, gluži kā Ķirbītis no SĪPOLIŅA PIEDZĪVOJUMIEM, staipīju savus kieģeļiņus.

Bet skat', gluži kā brīnums, apmēram pirms diviem gadiem mūsu mājas pagrabā sāka rosīties vīri ar roratslēgām un mājai tika sakārtota apkures sistēma, kā arī ierīkots siltuma skaitītājs ar iespēju pašiem regulēt temperatūru visos dzīvokļos (kopā, ne katrā atsevišķi).

Urrā! Paši sev kungi! Mans vecais sildītājs pārtapa par puķu galdiņu, bet kieģeļiņi aizceļoja uz laukiem un pazuda zem siltumnīcas. Taču nevajadzēja pārsteigties.

Izpildot SIA BAUSKAS SILTUMS norādījumu, izvēlējamies no sava vidus mājas vecāko, kurš uzņemsies vadību par skaitītāju un visas mājas iemītnieku labsajūtu. Tie, kuriem saprāts istajā vietā, atteicās uzreiz, un cita kandidāta neatradām, kā vien tantuku, kuras vīrs skaitījās mājas vecākais astoņdesmitajos gados.

Mīlo DADŽIT!

Izlasīju 2006. gada Nr. 3 sūdzību, par radioaparātu, ko var izmest pa logu. Man ir gadījies līdzīgi. Pirms gada nopirku radio ar CD atskaņotāju. Radio darbojās un arī CD darbojās, vismaz pagājušajā vasarā uz Jāņiem. Uz Ziemassvētkiem gribēju paklausīties Ziemassvētku dziesmiņas (man pašam lācis kaut kur uzkāpis). Nekas nesanāca. Mainīju diskus – klusums. Veikals nosūtīja uz garantijas remontu, bet atgriezta atpakaļ tādā pašā stāvoklī: Ņem un staigā! Radioaparāts iegādāts veikalā Elektro line, Saules ielā, Madonā.

Varbūt vari palīdzēt?

Ar cieņu

P PĒTERSONS, Madonas raj.

Šeit sākas mistika, un gribot negribot rodas vēlme apskaust tos, kuriem pagrabā nav tumtra-ses un apkures sistēmas ir avārijas stāv – viņiem vismaz ir zināms iemesls, kāpēc dzīv. valda aukstums. Savukārt mūsu dzīvokli ne pienācīgi apsildīti, un pat vislielākajā aukstu temperatūra virs +15 grādiem neuzkāpj. Līdz aiz loga kļūst aukstāks, arī mūsu dzīvokļos iekšē termometrs slīd uz leju. Kas padara šo stāstu aizraujošāku – par siltumenerģiju katru mēr maksājam vidēji 40 latus!

Dzīvoju divistabu dzīvoklī. Tādi mūsu m ir deviņi, tāpat deviņi ir trīsistabu dzīvokļi. Kā astoņpadsmit. Pēc tiesas un taisnības divīste dzīvokļiem par apkuri būtu jāmaksā mazāk, trīsistabu – vairāk. Tā kā mūsu pirtīnas kurināt pati dzīvo trīsistabu dzīvoklī, tā vien šķiet, ka v dzīvokļu siltuma patēriņš tiek rēķināts kopējā kā Trīsistabniekiem – lētāk, divistabniekiem – dārg Esam griezušies pie BAUSKAS SILTUMA, te viņi mums palīdzēt nespēj. Kurš tad varēs, ja mī mājas vecākā acīmredzot nosaka siltumu pēc sa iekšējās sajūtas? Savu vainu kaimiņu nosaldēša viņa neatzīst.

DADŽIT! Ja mūsu dzīvokli ir nesisildāmi, i vismaz tu, lūdzu, sasildi mūsu sirdis!

Ar cieņu un mīlestību

Zaļās ielas 11/1 nama iedzīvotāji Baus

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀ

GRIBI SPĪDI, GRIBI NESPĪDI

Iepriekšējā DADŽA numurā lasītājs ARTŪR. DŪDA puda bažas par savu neatņemamo gā derobes sastāvdaļu – kažoku, kam pēc po cistu norādījuma draudot nopietnas pārmaiņ. Kažokelis esot jāaplimē ar atstarotāja stripām, karināmie atstarotāji vairs netiekot lietoti.

Kā DADZIM paskaidroja Latvijas Val. policijas Preses nodaļas vecākā inspektore Za Maskālonuka, nepastāvot noteikumi, kas noteik atstarotāju formu vai lielumu. Taču, ja ar atstar tāju stripām nolīmētu visu kažoku, neapšaubā tiktu panākts iespaidīgāks efekts.

Tā kā policistu personības nav zināmas, n arī, kam pavaicāt, kā šis ieteikums ir bijis domā Taču DADZIS un vecāka inspektore ir vienprātī, ka policistiem, kuri ieteikuši šo metodi, piem savdabīga humora izjūta.

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A310, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts", reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A310, Rīga, LV-1058. Tālr.: 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģer. Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr.: 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļau

ONKUL, TEV MUGURA BALTA!

Kas to ir teicis, ka mūsdienās cilvēki izjoko viens otru tikai pirmajā aprīlī, Smieklu dienā?! Blēņas, naivums un nezināšana! Ja kalendāra datumi būtu atkarīgi no savstarpējās izjokošanās, visu gadu būtu tikai viens datums, proti, pirmais aprīlis! Apsola, piemēram, Brisele vienlīdzīgu ekonomisko politiku visām ES dalībvalstīm? Apsola! Praksē izrādās, ka dažas valstis ir vienlīdzīgākas nekā pārējās? Izrādās! Nu, un tad?! Kāds ir Briseles simbols? Pareizi, puisītis, kurš turā. Uz Tevi, uz mani, uz viņu...

Kas attiecas uz tiem solījumiem- kā mēs nēdzām teikt bērniņā? – Onkul, Tev mugura balta! Aprill! Cik sen atpakaļ mēs trīcošām sirdīm un vaļējām mutēm klausījāmies ASV prezidenta un Lielbritānijas premjera biedinošos stāstus par ieradama Huseina slepenajiem mēra un holēras vaciļiem, kuri teju teju tiks izkaisīti vai visas pasaules malās? – Onkul, Tev mugura balta!

Aprill! Izrādījās, ka nāvējošie bacīļi, superslepenās laboratorijas un pazemes noliktavas tāds vecmāmiņas pasaku stāsts vien ir bijis, akurāt kā teika par Zilbārdi. Tiesa, tanki, lidmašīnas un kritušie karavīri, bojā gājušie civiliedzīvotāji, tāpat kā savdabīgi demokrātiskās gūstekņu pāraudzināšanas metodes nebūt vairs nebija pasaku tēli, bet kur malku cērt, tur skaidas lec...

Bet ko nu par lielo politiku! Vai mazums joku ikdienā mūsu pašu mazajā Latvijā? Paņemam jebkuras politiskās partijas priekšvēlēšanu solījumu grāmatu, noliekam pretī papīriņu sērkokciņu kārbīņas etiķetes lielumā, uz kura uzrakstīti *labie darbi*, kuri paveikti pēc vēlēšanām un – saucam korī paši sev, cik vien skaļi spējam – OOOonkul, Tev mugura balta! Aprill! Īpaši skaļi un pacilāti lai izlokam balsis, klausoties polioliigarhisko līderu stāstus par savu morālo skaidrību un tikumisko nevainību miljonu nozušanā, valsts un pašvaldību

pasūtījumu sadalīšanā, noslēpumainu ārzo ofšorfirmu dibināšanā un ierēdņu uzpirkšanā... I teikts vecā anekdotē – *pirmkārt, esmu nevainīgs otrkārt – mamma var uzskriet virsū un treškārt man pēc tādām reizēm sāp galva*. Par neskaitāmiem mazāka mēroga izjokošanas variantiem, sākot pensijām, algām, sociālo nodrošināšanu un citā niecīgām problēmām pat runāt nav vērts!

Kā redzam, mūs izjoko ik dienas un nebūt n jāgaida pirmais aprīlis, lai kāds mums uzsistu pleca un ar nopietnu ģīmi uzsauktu – Onkul, T mugura balta! Aprill! Un tādēļ nepaliksīm parāc bet saņemsimies, un balsojot rudenī par jaunajiem tautas priekšstāvjiem, vienam otram izjokotāja no sirds novēlēsim – Aprill! Uz to paliecot cerīl un novēlot no sirds izsmieties ne tikai Smiekl dienā

Jūsu DADZ

EZ VARDIEM

M. Stumbris

EZ VARDIEM

R. Mūrnieks

9. martā Saeima nodeva izskatīšanai ZZ sagatavotos grozījumus likumā *Par svētku u atceres dienām*, kas paredz svinamo dien sarakstā iekļaut *Zvejnieksvētkus*. Kā svarīgu argu mentu piedāvājuma autori min to, ka šo svētk iekļaušana neprasīs papildus nekādus budžet līdzekļus, turklāt, runājot deputāta V. E. Breš vārdiem – *Latvijā ir pārāk daudz sēru dienu, tāpē deputātiem vajadzētu pārskatīt to lietderību*.

Cienijamie deputāti, DADZIS nevarēja palikt malā, tāpēc piedāvājam jūsu uzmanībai pilnīgi jauno svētku kalendāru. Ir tik nelāgi, ja svētki izraisa negatīvas asociācijas... tāpēc tik strīdīgus datumus kā 8. vai, pasarg' Dievs, 16.martu tajā neiekļāvām

LATVIJAS TĒLA SPODRINĀŠANA

Ko gan vēstnieki ārzemēs dara,
Vai tas ir zināms tautai?
Viņu rokās ir spēks un vara,
Pieņemšanas un rauti.

Viņi veic tur misiju cēlu,
Neraksta mulķīgas notas.
Cītīgi spodrina Latvijas tēlu –
Reklamē mūsu šprotes.

A. AUZIŅŠ

NEZINI, KO ATVEST VĪRAM NO BRĪVDIENĀM ĒGIPTĒ?

NEUZTRAUCIES!
MĒS DOMĀJAM TAVĀ VIETĀ!

G. Ziemeļa fotokolāžas

TESTS DĀMĀM

VAI ESAT ĪSTA DĀMA

Jau sirmā senatnē, tikai pateicoties sievietēm, vīrieši nokāpa no kokiem, paņēma rokās rungas un kļuva par cilvēkiem vai atsevišķos gadījumos pat džentlmeņiem. Jo sieviete jau tajos aizvēsturiskajos laikos bija vīrieša dzinējspēks. Arī tagad, kad jūsu laulātie draugi kļuvuši par cienjamiem cilvēkiem, firmu īpašniekiem un individuālā darba veicējiem, jūs bīdāt viņus uz priekšu, uz augšu un vēl augstāk, lai viņi beidzot spētu korumpēties visaugstākajā līmenī.

Bet kas esat jūs pašas? Princesītes vai pelnruķītes? Dāmas vai vienkārši sievietes?

Vēsturiskais brīdis kladzina pie durvīm, lai sasāpējušais jautājums ar šā testa palīdzību beidzot tiktu atrisināts.

- Vai dāma drikst piedāvāt kaimiņam roku un sirdi, ja kaimiņš ienācis tikai pēc televīzijas programmas? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai dāma drikst dzemdēt džentlmenim jaunu dēlu, ja vecais vairs neklausā? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai dāma drikst izturēties pret džentlmeni kā klēpja sunīti – barot, apmīļot un divreiz dienā ļaut pastaigāties saitītē uz balkona? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst pievākt to, kas slikti guļ, ja slikti guļ kaimiņienes vīrs? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst iet turp, kurp viņu dažkārt pasūta ražošanas komandieris vai tiešais priekšnieks? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst parādīt džentlmenim durvis, ja viņa strādā būvmateriālu veikalā? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma vīra algas dienās drikst pārnest mājās sava vīra algu kopā ar vīra ķermeni? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst šķielēt pa labi, ja džentlmenis piestaigā pa kreisi? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst medīt vīriešus, ja viņa nav mednieku biedrības biedre? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma spētu pārdzīvot, ka džentlmenis uzdāvina viņai jaunu kleitu un ieslēdz istabā bez spoguļa? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst padarīt džentlmeni par vientuļo tēvu? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst precēties un šķirties tik bieži, laiimentos sanāktu vismaz trīs minimālās algas? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai dāma drikst piesavināties atrasta vīra ķermenī, ja zināms, ka atradējam pienākas ti ceturtdaļa? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai dāmā ir tiesības iet ar džentlmeni laka malai, ja džentlmenis ir trīsreiz vecāks dāmā? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma pamanīs atsevišķus trūkumus šie trūkumi piemīt viņai pašai? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai dāma drikst izkāpt no gultas ar kreiso līdžu, ja tā ir sveša džentlmeņa gulta? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma zina, ka ligava ir cilvēks, kurš sola to, ko nesaņem likumīgā sieva? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst ievērot diētu tik ilgi, lai spēj noslēpties aiz sērkociņa? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst ievietot sludinājumā ka pazudis suns, ja reizē ar suni pazudis arī vīrs? **Jā** ☐ **Nē** ☐

- Vai īsta dāma drikst būt opozīcijā, ja džentlmenis atrodas pozīcijā? **Jā** ☐ **Nē** ☐

TESTA REZULTĀTI

- Ja uz visiem testa jautājumiem jūs esat atbildējusi tikai ar **jā**, jūs nepārprotami esat simtprocentīga dāma un neprognozējama meteoroloģiskā biroja solījumi. Pie jūsu sāņiem džentlmenis līdz pat mūža galam allaž jutīs kā uz neapdzīvotas salas – zinās, ka nav kuksprukt, bet vienalga cerēs uz brīnumu.

- Ja uz visiem testa jautājumiem jūs esat atbildējusi gan ar **jā**, gan ar **nē**, jūs, nenoliedzami, esat labākā no labākajām, skaistākā no skaistākajām, gudrākā no gudrākajām. Diemžēl, izņemot jūsu pašu, neviens par to vēl nezina. Pat tad, ja no dabas nebūs nekā cita, ko nest, jūs pārnesīsiet mājā gan nepatikšanas, gan gripas vīrusu.

- Ja uz visiem testa jautājumiem jūs esat atbildējusi ar kategorisku **nē** – izprast jūs nespēs neviens, pat jūs pati ne. Jūs esat praktiska un nosvētā. Ja jūsu vīrs ir Jānis, jūs, gluži iespējams, pādvēsit viņu par Džonu, lai mājās beidzot varētu gulēt ar ārzemnieku un saņemt vīra algu kovertējamā valūtā.

Sagatavoja ŽANIS EZĪTIS

REKLĀMA

Mainu grāmatu **Veselīga un garšīga pārtika** pret rokasgrāmatu **Pirmā palīdzība saindēšanās gadījumos**.

100 gramī un kultūra

- Viss ir savstarpēji saistīts: dzīvo – gribas iedzert, iedzer un gribas dzīvot.
- Īsta sieviete pamatīgā reibuma stāvoklī maz atšķiras no piepūšamās.
- Vispasaules simpozījs par tēmu: vai pirmdienā ir dzīve?
- Kas kopīgs tortei un šņabim? Vajadzīgs iemesls.
- Es dzeru, lai citi cilvēki kļūtu interesantāki.

KURMJA RAKUMI

- Galējības paplašina normas robežas.
- Ir lietas, kas nokārtojas, kad viss jūk un brūk.
- Ja nevari atrast izeju, iekārtojies.
- Vecums mēdz ierasties skriešus.

ANDREJS
SKAILIS

SKLEROZE

G. Bērziņa zīmējumi
(turpinājums no 5. numura)

45. PAR LAIMI, ČIEKURA MOTOCIKLS VILKA TĀ AP SIMT DIVDESM KĀRLIS SĒDĒJA BLAKUSVĀĢI, UN BRĪŽAM ŠKITA, KA NABADZIŅŠ I KRATĪŠANĀS IZJUKS GABALOS. VIENALGA, LAI VIŅŠ JŪK, TAG, GALVENAIS IR ĀTRUMS, TIKAI ĀTRUMS!

43. – JĀIZJAUC MOTORS? – DRĒBE STULBI VAICĀJA. – KĀDĒĻ? – TĀDĒĻ, LAI MĒS VARĒTU APLIECINĀT, KA TU SESTDIEN SĀKI SAVU KASTI REMONTĒT. JA KĀDS KASTI SESTDIEN SĀK REMONTĒT, TAD SVĒTDIEN AR TO NEVIENU NEVAR SABRAUKT, SAPROTI?

46. SLAVA ČIEKURA MOTOCIKLAM – PĒC PIECPADSMIT MINŪTĒ VIŅI JAU IEDRĀZĀS DRĒBES PAGALMĀ! ČIEKURS NOBREMZĒJA T, KA VAGA PALIKA AIZ RITENIEM. ČĪKS – STOP! TAGAD ŽIGLI LĒK NOST UN MESTIES PIE „ZAPIĶA”!

44. DRĒBE SAPRATA – UN KĀ VĒL SAPRATA! AK TU, MĪĻAIS KĀRLI, ČIK LABI, KA TEV IR VIDĒJĀ SPECIĀLĀ IZGLĪTĪBA! UN TAGAD SAV VAIRS KO VĀRĪTIES, TAGAD MĒRKAĶA ĀTRUMĀ JĀPŪŠ PIE ZAPIĶA” UN JĀIZJAUC MOTORS. KATRS MIRKLIS IR NO SVARA, JO ĻĒGIEM JĀTIEK PIE JAUKŠANAS ĀTRĀK, NEKĀ ATŠĻŪKS MILICIJA.

47. BET ”ZAPIĶA” VAIRS NEBIJA. AVENĒS REDZĒJA VIENĪGI IZDAN GĀTU ZEMI UN NEKĀ VAIRĀK.

(turpinājums sekos)

DADZIS VALDĪBĀ

Saeimas vīriem un sievietēm pēc vārda klabatā nav jālien, vien reizēm piemirstas... kā sena tautas paruna vēsta - vārds nav putns, atpakaļ būrī nedabūsi.

J. Dobelis (frakcija Tēvzemei un Brīvībai/LNNK)

Cienītie kolēģi! Atkal pār Saeimu klājas baisa arkana migla, un šai miglai cauri spīd kaulainais Klāras Cetkinas rēgs. Rodas iespaids, ka šo kaulaino ēģu par savu virtuālo sievieti ir izvēlējušies tie, kuri frakcijā citu sieviešu nav. Tagad, ņemdamies par šo virtuālo dāmu, šie kungi ir tā noguruši, ka nevar vairs citas sievietes apsveikt katru dienu. Un nu ir izvēlējušies tikai vienu dienu gadā.

Redziet, okupācijas gados es vēl būtu varējis šis saprast. (No zāles: *Viņš par sevi stāsta!*) Šī viena diena bija tāds saules stariņš, kad kāds biedrs iurēja trīcošā rokā kaut kādu sarkanu ziedīņu. Pastāsti tā bija tulpe, retāk – nelķe. Un tad ar tādām lāžainām acīm lūkojās pielūdzamajā būtnē un nēģināja kaut ko tur iestumt... Un tad varbūt tānī rīdi vienreiz gadā jutās nedaudz vīrietiskāk.

Gandrīz vai visās Eiropas Savienības valstīs . marts esot atzīmējamā diena. Nu tad nosauciet man vienu Eiropas Savienības valsti, kurā svin . martu! (No zāles: *Īrija!*)

Es saprotu, kāpēc tieši tagad, sākoties marta mēnesim, kad kaķi brēc uz jumtiem un kaķenes aida kaut ko no viņiem, jūs atkal atceraties savu Klāru Cetkinu.

Jautājumā par likumprojekta nodošanu komisijai deputāts **Aleksandrs Golubovs** runās par.

(No zāles dep. J. Dobelis: *Šurik, turies taču! Okupācija ar tevi!*)

A. Golubovs (Latvijas Sociālistiskās partijas frakcija)

Nebaidies, durik! Viss ir kārtībā...

Sēdes vadītājs: Lūdzu nesarunāties ar zāli!

A. Golubovs. Tā viņu nosauca, atvainojos, *Lauku Avīze*, man izdruka ir. (No zāles dep. J. Dobelis: *Šurik, beidz runāt!*)

K. Šadurskis (frakcija Jaunais laiks).

Es baidos, ka daudziem šajā namā gribas atgriezties pie miljonus vērtajām kampaņām – ar akmentiņiem jūrā, ar skumjajām neapēstajām zemenēm, ar zirga acīm un citiem būtiskiem partiju programmu elementiem, kas vēlētājiem ir tik ļoti vajadzīgi. (No zāles dep. J. Dobelis: *Latvieti, nepadodies!*)

Ē. Zommere (Tautas partijas frakcija)

Mums būtu par kvalitāti jārunā patiešām ārkārtīgi būtiski, nevis tikai (kā tas ir populistiski un populāri) sacept, uzcept un pēc tam strēbt šo karsti savārīto putru... Ja mēs zinām, ka pilna laika studijās trīs gados sagatavo doktorus, tad, kolēģi mīlie, tagad jau būtu pirmā porcija gatava.

P. Tabūns (frakcija Tēvzemei un Brīvībai/LNNK)

Pietiek Rīgā veidot ūdensgalvu vēl lielāku, nekā tā ir!

J. Pliners (politisko organizāciju apvienības Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija)

Godātie deputāti! Mēs šeit novērojām: rīvijas Jaunais laiks ar Tautas partiju, tikai nezinu – kāpēc.

A. Kiršteins (pie frakcijām nepiederošs deputāts)

Pagājušajā gadā Brīvības piemineklim vajadzēja

8000 latu, lai novāktu sūnas. Valdībai šī nauda neatradās, bija ārkārtīgi saspringta finansiālā situācija, inflācija pieauga. Bet pēkšņi, pēc Ministru prezidenta Kalviša ģeniālās nakts, kur viņš ilgi pārdomāja šo jautājumu, viņš nāc klā ar priekšlikumu piešķirt gandrīz vai 100 000 latu Brīvības pieminekļa remontam.

Bet man ir tikai pēdējais priekšlikums: par ārkārtas apstākli vajadzētu uzskatīt arī Saules kaļas gadadienu, jo tā ir vēl bīstamāka par 16. martu. Tā bija pretrunā ar mūsu valsts integrācijas politiku. Okupantiem vienkārši zemgaļi un žema ar ozolkoka vālēm ielauza galvaskausus, tāpēc kaunēsimies arī no šā datuma!

V. Buzajevs (politisko organizāciju apvienības Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija)

Vai tad mūsu cietumā nesēž vienīgais nēģeris Latvijā, kas nodarbojas ar politiku? Un par kā viņš sēž? Par aicinājumu jūs gāzt, kungi! Par aicinājuma izplatīšanu ar skrejlapu, kuras tirā: bija 1 eksemplārs, Beness Aijo atrodas cietumā slimnīcā, un viņam ir dzīvības un veselības drauc. Un kāpēc Saeima neatbalsta šo Latvijas disidentu?

A. Kiršteins (pie frakcijām nepiederošs deputāts)

Un Ķīna, kā man patiek komunistiskā Ķīna. Pagājušajā gadā nošāvuši tikai mazāk par 400 cilvēkiem... un vēl publiski stadionos...

J. Pliners (politisko organizāciju apvienības Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija)

Godātie deputāti! Jūs, neapšaubāmi, atceraties to gadījumu: Francijas prezidents Žaks Širaks teica, ka Latvijai labāk būtu paklusēt.

(No zāles dep. Dz. Rasnačs: *A ko tad tu runā?*)

DADŽA VIESIS

Kas jūs spēj samulsināt visvairāk? Lūdzu, atbildiet ātri – nepārdomājot! Vai tas varētu būt ameras objektīvs, kas pavērsts tieši jūsu virzienā? Ja piekrišat, tad DADZIS jūs aicina pulcīnā!

Pareizā terapija pret šo neklīnisko kaiti DADZIM ir skaidra – pašam jāiejauc raiķējuma adītāja lomā. Jāuzdod daudz āķīgu jautājumu, un tad jāpašpiko pareizā atbilde un reakcija!

Sacīts, darīts! DADZIS devās konsultēties pie utājumu ekspertes, kam nav svešas kameru rustugunis – sarunu šova AINA vadītājas INAS POIŠAS. Ar Ainu sarunāties ir viegli – njautri. No mulsuma nav ne miņas. Tādēļ, izmantojot labi piemirstus attapības uzdevumus, nekavējami šova vadītāju pakļaut utājumu gūzmai. Par rezultātu DADZIS ir andarīts! Lūk, kā viss notika:

DADZIS: Lūdzu, atbildiet ātri. Tēma – izvstarpējās attiecības. Vērā tiks ņemtas tikai imrās, spontānās atbildes. Sākam?

A.P. Sākam!

DADZIS: No kā cēlies cilvēks?

A.P. No gaisa!

DADZIS: Gandrīz precīzi! Darvins gan doāja, ka no pērtiķa, bet DADZIS domā, ka tam itū vajadzīgi divi pērtiķi.

Kāpēc Santa Klausam nav bērnu?

A.P. Tādēļ, ka viņam ir šausmīgi daudz darba, t, lai radītu bērnus, vajag koncentrēties.

DADZIS: Ak, ja jūs mēģinātu izlist caur urstēni, tad saprastu Santa Klausu skumjo zbērnus likteni...

Cik vīriešu vajag, lai nomainītu spuldzīti?

A.P. Vismaz piecus – četri tur krēslu, viens šģina aizsniegt spuldzīti...

DADZIS: Jums jāiepazīst vīriešu drosmīgā ba! Īsti vīri no tumsas nebaidās, tādēļ spulīte nav jāmaina.

Un cik pelei ir garš mūžs?

A.P. Man bail no pelēm.

DADZIS: Iegādājaties kaķi! Statistika lieci, ka no viņa atkarīgs peles mūža garums.

Kādēļ orķestris nespēlē uz tilta?

A.P. Jēzus Marija! Āāā, kāpēc orķestris, nespēlē tilta, ā? Šausmas! Nezinu!

DADZIS: Tilts taču nav instruments!

Atcerēsimies fiziku! Vai 6 voltu stiprs akulators spēj nogalināt cilvēku?

A.P. Jā! Man ir bail no visiem šiem voltiem.

DADZIS: Tiesa var! Bet tikai tad, ja pīsieties ceļā kādam, kurš tiek mests no

deviņstāvu mājas jumta!

Latviešu tautas mīkla: kad iebāž, tad nokust, kad izvelk, tad nopil. Kas tas ir?

A.P. Kāda bija pirmā rindiņa?

DADZIS: Kad iebāž, tad nokust.

A.P. Izklausās divdomīgi

DADZIS: Ko jūs, tā ir tikai akas vinda ar spainīti...

Kas tas ir – ne ēd, ne dzer, bet aug?

A.P. Sēne pēc lietus!

DADZIS: Tās ir cenas! Kā jūs jūtaties?

A.P. Smejas. Ziniet šis teiciens jau dvako pēc naftalīna

DADZIS: Spriedzi izturējāt godam! Un dažas jūsu atbildes bija gandrīz precīzas. Tagad varat tās arī apdomāt. Vai kādreiz gadījusies izgāšanās uz skatuves?

A.P. Skolā biju pingvīns – teātra ludziņā. Mama izgatavoja tērpu, kurā salika kādus piecus spilvenus. Biju krietns un apaļš pingvīns. Taču, kad atvērās priekšskars, spilveni sāka birt ārā, es tos stūmu atpakaļ. Mēģināju iziet no situācijas bāzu spilvenus un burkšķēju zem deguna. Tā radās iespaids, ka tas piedien manai lomai. Visi ļoti smējās, bet man gribējās no kauna vai zemē ielīst.

DADZIS: Vai filmējoties raidījumos gadās kādi satraucoši, smieklīgi notikumi, vai pārratumi?

A.P. Divas nedēļas atpakaļ filmēšanas laikā man zābakam nolūza papēdis. Pirmo reizi mūžā! Filmēšana jau tā bija ļoti saspringta, bet papēdis tam visam piešķīra pat traģikomisku noskaņu. Esmu pateicīga tai humora dzirkstij, kas šādos brīžos nāk it kā nāk no gaisa.

DADZIS: Vai jums ir raksturīgas smieklīgas pārteikšanās?

A.P. Un kā vēl! Meitenes no mana fanu kluba pat sākušas pierakstīt manus pārteikšanās misēklus. Ir sakrājies ļoti daudz. Un nesen saņēmu vēstuli no kādas skolotājas. Ļoti skaisti un kārtīgi noformēta vēstule. Aizgāju mājās un domāju pie tējas tases palasišu – nu tik tur būs kāds dzīvesstāsts! Taču vēstulē atradās aizrādījumi par manām runas kļūdām un ieteikumi, kā to uzlabot! Tas gan bija humors!

DADZIS: Tomēr jums piemīt raita valoda, kas drīzāk uzskatāma par efektu nekā defektu.

A.P. Jā, es mēdzu arī paķert raidījuma dalībniekus ar kādu sulīgāku izteicienu. Piemēram, par

J. Bulikinas draudzīgs šaržs

bulēmiju – staigā kā tāds kaulu kambars, kaulu grabinādama! Taču tas ir labestīgi domāts, turklā pirms tam ļoti izvērtēju, kuru var ķert uz zoba un kuru nē. Jokojot nevienu nedrīkst aizskart.

DADZIS: Vai izmantojat iespēju pasmietie pati par sevi?

A.P. Es jau smejos! Man patīk. Citi varbūt iedomājušies, ka man sakāpis galvā vai, ka es visu ļoti sakāpināti tveru. Taču man patīk pasmietie par sevi. Nesen sanāca pārratums – režisors teica, lai pasauca grimētāju, jo man spīdot pierē. Es stingri teicu: – Baiba, ņem to gludekli un nāc izgludini man grumbas! Bet režisore bija sapratusi, ka tas kaut kas ļoti nopietns, ka nu tik būs... Žēl, es tikai pajokoju...

DADZIS: Vai spējat sevi asociēt ar kādu dzīvnieku, pasaku tēlu?

A.P. Droši vien jāizvēlas, kāds hibrīds – tādu viendabīgu dzīvnieku nemācēšu nosaukt. Ja nu vienīgi – pantera ar rūķa cepuri galvā. Manuprāt esmu stiprs cilvēks. Un cepurīte – lai jauc kārtis, lai neviens nesaprot, kas es tāda par tipeni esmu. Man patīk, ka varu manīt savu tēlu un spēlēties ar to. Tādēļ esmu tāda viegla un gaisīga savos gados, jo neradu par sevi viennozīmīgu priekšstatu un mēdzu reizēm pārsteigt.

DADZIS: Jaukākais, smieklīgākais joks pēdējā laikā?

A.P. Ziniet, mēs nupat uzfilmējām 1. aprīļa raidījumu. Lai paliek intrigai – par ko būs šis raidījums. Varu tikai piebilst, ka tas būs ļoti nopietns (Smejas)... Un tad gan man bija tāds prieks, ka es esmu noticejusi lielam jokam, kas tik nopietni pasniegts. Pilnīgi zosāda uzmetās... taču par to, diemžēl, tagad stāstīt nevaru. Šajā raidījumā, manuprāt, arī parādās veiksmīga joka formula – kad joko jābūt nopietnam, lai citi ir šokā, izsisti no līdzsvara, lai pusstunda

paiet līdz viņiem pa garo kaklu aiziet – tas taču bija joks – johaidi!

DADZIS: Paldies, par sarunu!

A.P. Jums arī paldies!

Miļā Milda!

Līdz šim esmu jutusies drosmīga kā Sargkalvīte pasakā. Ne no vilkiem, ne zilniecēm, ne poltergeistiem, ne āderēm un citiem *mošķiem* nekad neesmu baidījusies. Kapsētā pastaigāšos pat pusnaktī, jebkuru spoku pasveicināšu un aprunāšos par aizkapa dzīvi. Bet nupat, saduroties ar mūsu cienjamo medicīnu, man dūša saskrēja ne tik vien papēžos, bet vēl krietni zemāk.

Spried pati, miļā! Vai cilvēks šodien, dodamies pie ārsta, var būt drošs par savu rītdienu? Vakardiena skaidra, aizvakardiena skaidra, bet rītdiena tīta tādā miglā, ka nezini – uz līdzenas vietas pasūtīt bērnu orķestri vai pagaidīt, kamēr dakteris paņems rokā skalpeli, bet anesteziologs savus pūšamos un duramos.

Mans Mārtiņš, dziļākajā būtībā drosmīgs cilvēks, kad par šito visu uzzināja, sāka prāt, vai savu sāpošo zobu nest pie zobārsta jebšu drošības labad pie tuvākā pūšlotāja. Jo dakteri šodien, pateicoties jaunajām vēsmām dokumentu noformēšanā, mazgā rokas nevainībā un ne par ko vairs neatbild. Raus zobu, netišām noraus galvu un teiks, ka pacients pats vainīgs. Taču bezgalvains cilvēks vairs nav cilvēks, bet caurums *peizāžā*. Kabata ir kur maciņu turēt, bet galvas, kurā domas spieto – nav un nebūs...

Tiesa gan, zobārsti šobrīd vēl stāv malīnā no dižās medicīnas dižajiem sasniegumiem. Bet ar ķirurģiju un cilvēka organisma iekšējo pasauli nūdien vairs labi nav.

Šeku pat, gribēju tikt valā no sasodītajām mandelēm, lai kakls nesāpētu. Jo normālam cilvēkam vienmēr kaut kas traucē. Vienam zemās algas, citam inflācija, man – ķermenī diezīn kāpēc ar gēniem pārmantotās mandeles. Eju uz slimnīcu pie daktera – šis saka: laipni lūdzam! Lieko sastādaļu izrausim kā burkānu no dobes, bet...

Un te nu, miļā, *šitais b e t* nāk virsū kā baisa nakts un zobu klabēšana. Domāju, ārsts mani

Es

pacienta vai par pacientu atbildīgās personas vārds
mans ārsts varētu veikt ķirurģisku/ diagnostisku procedūru.

Man ir paskaidrots, ka visi anestēzijas veidi saistīti ar zināmu risku un nav iespējams garantēt anestēzijas rezultātu. IR IESPĒJAMAS RETAS, NEGADĪTAS ANESTĒZIJAS KOMPLIKĀCIJAS TĀDAS KĀ: INFEKCIJA, ASIŅOŠANA, ZĀĻU NEPANESAMĪBA, TROMBOZES, JUŠANAS TRAUCĒJUMI, EKSTREMITĀTES FUNKCIJAS TRAUCĒJUMI, PARALĪZE, INSULTS, SMADZEŅU FUNKCIJAS BOJĀJUMS, SIRDIS LĒKME VAI PAT NĀVE. Es saprotu, ka tas attiecas uz VISIEM anestēzijas veidiem, bet tabulā minētie riski attiecas uz konkrētiem anestēzijas veidiem. Es saprotu, ka anestēzijas veida izvēle nosaka vairāki faktori, tajā skaitā mans fiziskais stāvoklis, plānotās procedūras raksturs, ārsta izvēle un nāvēlīšanās. Pastāv iespēja, ka izvēlētais anestēzijas veids var daļēji vai pilnīgi neizdoties un tādēļ jāpielieto cits anestēzijas veids. Es piekřitu, nepieciešamības gadījumā, cita anestēzijas veida pielietošanai pēc anesteziologa izvēles.

anestēzijas veids

apguldīs, es piecelšos un būšu vesela kā trīs sīventiņi. Izrādās, nekā! Lai atbrīvotos no mandelēm kaut vai tajos Stradiņos, tev vispirms jāparaksta *šaušalīgs* papīrs. Gatavā jēriņu nakts tīreli. Fredis Krigers ar savām Holivudas *šausmenēm*, trīspadsmito datumu un piektdienām var iet *bekot* un apskaust moderno medicīnu.

Iedeva man parakstam papīra lapu, bet tur melns uz balta:

Es (pacients vai par pacientu atbildīgās personas vārds), saprotu, ka anestēzija ir nepieciešama, lai mans ārsts varētu veikt ķirurģisku/diagnostisku procedūru. Man ir paskaidrots, ka visi anestēzijas veidi saistīti ar zināmu risku un nav iespējams garantēt anestēzijas rezultātu. Ir iespējamās retas, negaidītas anestēzijas komplikācijas, tādas kā infekcija, asiņošana, zāļu nepanesamība, trombozes, jušanas traucējumi, ekstremitātes funkcijas traucējumi, paralīze, insults, smadzeņu funkcijas bojājums, sirdslēkme vai pat nāve.

Apjēdz, miļā?! Viss jau iepriekš paredzēts un skaidrības labad uz papīra uzlikts. Spriežot pēc visa – divdesmit pirmā gadsimta diktēts pielikums Hipokrāta zvērestam. Vienīgi mana paraksta pilnīgai svētlaimei vēl trūkst. Tiklīdz es šitādu tekstu parakstišu, nekādas skaidrības vairs nebūs, kurš un par ko atbild – dakteris par manu veselību vai es pati un tikai pati par savu plīko dzīvību. Pilnīgi skaidrs – pēc šitādas anestēzijas man kakls

nūdien nemūžam vairs nesāpēs, jo kas gan sāpēt, baltajam cilvēkam baltās čibiņās ejot pa zālienu skuju taku.

Un tas, miļā, vēl nav viss. Tā paša dokuments turpinājumā vēl ļoti dzīvoņošs, jeb kā tagad saka – relaksējošs teksts:

Es saprotu, ka operācijas vai manipulācijas laikā var būt nepieciešama asins pārliešana, kas saistīta ar zināmu risku – hemotransfūzijas reakciju, inficēšanos ar vīrusu hepatītu, AIDS.

Un tad vari izvēlēties – dabūt hepatītu, iecienoties AIDS vai atteikties no savas plīkās dzīvības glābšanas, ar vieglu roku pievelkot ķeksīti virs un no kvadrātiņiem:

Es piekřitu, ka man tiek veikta asins vai asins preparātu pārliešana, ja ķirurgs vai anesteziologs uzskata par nepieciešamu.

Es nepiekřitu, ka man tiek veikta asins vai asins preparātu pārliešana, pat ja tas nepieciešams manai dzīvības glābšanai.

Nē, protams, ar aizsietām acīm un nelasot tā papīru parakstīt un ķeksīti pievilkt var. Bet ja izvēlies sa...

Pat mans sunītis Čapiņš, ja prastu lasīt, iemiegta asti kājstarpī un mestos prom astei pret virzienā, kurp acis un purniņš rāda. Jo kura nē mēla dzīva būtne tišuprāt ar savu parakstu ķepas nospiedumu piekritīs inficēties ar vīrusu hepatītu, AIDS un vēl trīsdesmit trim citiem nelaimēm. Ja nu vienīgi totāls plānprātīņš.

Bet cilvēks taču nav muļķāks par citām dzīvībām. Izlasis pacients dakteru sagatavoto dokumentu – un metīsies pa galvu pa kaklu prom no slimnīcām, no ķirurgiem, no anesteziologiem visiem citiem logiem, sapratis, ka medicīna šodien darīt brīnumus arī bez ķirurga iejaukšanās. Nekas pēkšņi vairs nesāp, nekur pēkšņi vairs nedur vispār veselība kā zilonim zoologiskajā dārzā, tāds tur vēl dzīvotu.

Viens metīsies prom, deviņi no desmit metīsies prom, desmitais parakstīs – skaties, rīdies slimnīcās, pateicoties veiktajai veselības pilnfilaksei, sarukušas par deviņdesmit procentiem Simtprocentīga modernās medicīnas uzvara!

Un visiem būs labi.

Bet pacients... Pacients skriešus jozīs pie nē ārsta. Jo nervi čupā un pēdējā cerība, ka nē ārsts šitādu tekstus vismaz pagaidām parakstīs nepiedāvās.

Kaut gan ej nu sažini... Ar medicīnu, tāpat kā ar bitēm, nekad neko nevar iepriekš paredzēt.

Tava ARČIBALDIN

KOMENTĀRS

Lai noskaidrotu, vai tiešām situācija ir tik bīstama, DADZIS lūdza Valsts asins donoru centra galveno ārsti A. Šteinertes kundzi nomierināt satukto Arčibaldini.

Daudzās valstīs Eiropā (man zināmais piemērs ir Apvienotā Karaliste) ir noteikta prasība pirms asins pārliešanas lūgt slimniekam rakstveida piekrišanu šai procedūrai. Ārstam, kas dodināš asins pārliešanu, jārikojas pēc principa *tik daudz cik nepieciešams, tik maz, cik iespējams*. Un lai tad, kad ārsts apzinās transfūzijas ieguvumu un risku pār iespējamiem sarežģījumiem, bieži vien glābjot dzīvību, viņš ordinē asins pārliešanu. Ārstam jāzin un slimniekam saprotamā veidā jānoskaidro, kāds ir asins pārliešanas risks vai iespējamie sarežģījumi.

Asins pārliešanas ceļā slimniekam iespējams sastapt slimības, kas izplatās ar asinīm vai asinīs. Katra asins deva pirms izsniegšanas pārbaudei tiek rūpīgi izmeklēta laboratorijās, kas saņem ar Asins dienesta prasībām. Asinis tiek pārbaudītas uz vīrushepatītiem B, C, HIV, sifilisu, un šī izmeklēšana pilnībā neizslēdz šo un citu infekcijas slimību transmisiju. Pēdējo 10 gadu laikā Latvijā nav apstiprināts neviens gadījums, kad pēc asins pārliešanas slimnieks būtu inficēts.

Pēc literatūras datiem ASV –

vīrushepatīta B pārņemšanas risks asins

pārņemšanas ceļā ir

1 : 137 000 transfūzijām,

vīrushepatīta C – mazāk kā 1 : 1 000 000,

HIV infekcijas 1 : 1 930 000;

Apvienotā Karalistē –

vīrushepatīta B pārņemšanas risks

1 : 1 600 000,

vīrushepatīta C 1 : 4 000 000,

HIV infekcijas 1 : 8 000 000

asins nodošanas reizēm, lai gan, pašsaprotamu iemeslu dēļ, šī riska pakāpi izvērtēt ir ļoti grūti.

Tālāk par ārsta darba laiku un laiku, kas nepieciešams pārrunām ar potenciālo asins recipientu. Skotijā veikts pētījums, ka pārrunām ar slimnieku nepieciešams vidēji 15 min. Tā kā Latvijā tiek veiktas ~ 80 000 asins pārliešanas gadā, pārrunām atvēlamais laiks ir 20 000 stundas gadā. Nozīmē, ka 13 ārsti dienu no dienas, stundu no stundas, visu gadu to vien dara, kā runā ar slimnieku. Bet kad tad operēt?

Ceru, ka ir pietiekoši daudz jautājumu domām un diskusijām.

VALSTS ASINS DONORU CENTRA
galvenā ārste A. Šteinerte

ĀRZEMJU ZIŅA

NO speciālā komisija pieņēmusi lēmumu – aizliegt Ķīnā veikt ar klonēšanu saistītus eksperimentus. Kāpēc? – šādam gadījumam...

BLUSAS UN CIVILIZĀCIJU SADURSME

Tās, protams, ir šausmas, bet teroristiem pēdējā laikā labpatīk sūtīt uz Latviju vēstules ar visādiem pulveriņiem, kuros, ja labi pameklē, var atrast mēra, holēras, baku, šizofrēnijas, kašķa un išiasa baciļus. Vienu īpaši aizdomīgu vēstuli saņēma Atklātības ministrijas slepeno lietu departamenta sekretāre, ļoti izskatīga un, starp mums runājot, seksīga dāma. Aizdomīgajā vēstulē pulveriņu nebija, toties no tās izlēca blusa. Sekretāre pēc dažiem mirkliem juta, ka izlēkušais insekts no dekoltē ielien zem krekliņa, pārscrien pār vēderiņu un vēl dažām ķermeņa daļām, bet pēc tam no kreisās kājas aizlec ziemeļrietumu virzienā. Par notikušo nekavējoties tika informēts Ugunsdzēsības un glābšanas dienests, kas tūlīt uz ministriju nosūtīja glābējus specapgārbā un gāzmaskās. Glābēji steidzīgi evakuēja visus ministrijas darbiniekus, ministru ieskaitot, un pēc tam rūpīgi izpētīja aizdomīgo, blusu saturošo

radioaktīvas blusas, tad, uzlecot vēl vienai, tiks pārsniegta radioaktīvo blusu kritiskā masa un notiks kodolsprādziens, kas iznīcinās Rietumu civilizāciju. Lūk, cik velnišķīgs bija teroristu aprēķins! Kas no teiktā izriet? Tak' jau, ka steigšus jāsaņem blusu masveida iznīcināšana. Pareiza doma, taču iecere izrādījās iluzora – cilvēces rīcībā esošās indes radioaktīvām blusām ir pilnīgi nekaitīgas. No šķietamās bezizejas mūs glābs antropologi. Viņi nodevās zinātniskām pārdomām: un atcerējās, ko darīja mūsu senči tajos laikos. Kad tie vēl lēkāja pa kokiem. Senči viens otru atblusoja un noķertos insektus lika zem naga. Ja reiz radioaktīvās blusas visvairāk iecienījušas ļoti izskatīgās un seksīgās dāmas, tad, loģiski spriežot, jāsaņem ar tām. Cik aizkustinoši – tās saprata stāvokļa nopietnību un izrādīja vislielāko pretimnākšanu. Avīzēs parādījās sludinājumi: "Mans sapņu princis, jel teic, kad nāksi mani atblusot? Beāta."

aploksni. Tā bija sūtīta no Āfrikas, no Burkina Faso Republikas. Nu šaubu vairs nevarēja būt – notikušais ir klasisks terora akts! To neapšaubāmi pierādīja tā sauktais Geigera skaitītājs, kas spējis konstatēt radioaktīvo starojumu. Tiklīdz aploksnei pielika minēto aparātu, tas sāka tarkšķēt, tātad aploksnē bija atradies starojuma avots. Un kas izrādījās? Radioaktīva ir bijusi blusa! Kad glābēji ļoti izskatīgajai un seksīgajai sekretārei pielika Geigera skaitītāju pie dekoltē un citām ķermeņa daļām, pār kurām bija pārscrienjis aizdomīgais insekts, tas tarkšķēja apdullinoši.

Diemžēl radioaktīvo blusu noķert neizdevās, insekts acīmredzot paspēja uzlēkt un palīst zem krekla kādam evakuētam ministrijas darbiniekam un tādā veidā izklūt brīvībā. Šī versija apstiprinājās simtprocentīgi – trīs ļoti izskatīgas un seksīgas sekretāres bija skaudri jutušas blusas skraidelēšanu pa ķermeni tieši tur, kur pieklājīgs insekts neskradītu. Savukārt tas lika domāt, ka radioaktīvā blusa patiesībā ir blusu tēviņš, respektīvi, *blusis*. Ja tā, tad stāvoklis ir vēl trausmaināks, jo radioaktīvais tēviņš neizbēgami iepazīsies ar vietējām blusu kundzēm, un puse pēcnācēju, saskaņā ar Mendela iedzimtības teoriju, būs radioaktīvi. Šis fakts uzdzina drebulīšus – ja kādai ļoti izskatīgai dāmāi zem krekliņa skraidelēs, sacīsim, simt

„Kungi, man ir vismaz četras blusas, gaidu palīdzību! Šarleta.”, „Latvieti, nepadodies! Ķer blusas, man ir vairākas! Mērija.” Un tā bez gala. Valdība mēģināja organizēt atblusotāju kursus, jo atbildīgo ķeršana darbu vispareizāk būtu uzticēt sertificētam atblusotājam, taču mācīties nevienam nebija laika – civilizācija briesmās! Visoperatīvāk rīkojās Rīgas striptīzbāri, kas zibenīgi pilnveidoja programmu ar atblusotāšanas priekšnesumiem, kuri guva milzīgu publikas popularitāti. Lai novērstu briesmas, ka radioaktīvie insekti varētu pārmērīgi savairoties un nokļūt aiz Latvijas robežām, ar lēto aviosabiedrību lidmašīnām no Rietumzemēm ieradās neskaitāmi brīvprātīgie atblusotāšanas talcinieki, par ko mūsu tauta viņiem būs mūžīgi pateicīga.

Kā cīņa ar blusām beigsies, vēl droši nav zināms visām teroristu necilvēcīgajiem mērķi visticamāk nepiepildīsies un kodolsprādziena nebūs. Taču, kā Rainis sacīja, ikvienam ir roka jāpieliek, tāpēc arī pensionāri nedrīkst malā palikt. Es, piemēram, neskatoties uz vecuma tuvredzību, esmu nolēmis iesaistīties kopējā cīņā un ļoti izskatīgās un seksīgās dāmas atblusot ar taustes palīdzību. Ja manam paraugam sekos arī pārējie veci, blusām vairs glābiņa nebūs, un civilizāciju sadursmē mēs *vinnēsīm!*

ANDREJS SKAILIS

VĀRDS LASĪTĀJIEM

ZIEMAS LAIKU PAVADOT

Atsūtījis KĀRLIS BUMBIERIS no R

Nakts tumsā sanāk veči,
Sit zoli visu nakti.
Spēle iet uz lielām likmēm,
Viens jau palicis bez bīksēm.

Brandavs tumsu izmanto:
Pašdzīto viņš saražo.
Tecināmais nava slikts,
Bēdu brāļiem galdā likts.

Vecā Trīne ada zeķes –
Tirgotavā liks uz letes.
Kaut kā nauda jānopelna,
Nav no pensijas ne velna.

Kamēr ledus ir vēl biezs,
Reņģēdājs uz upi ies.
Ziemas laiku pavadot,
Katram jāķepurojas kā prot!

Tā Cērtenes lepnmuižas lielskunga barona fon Klottes mājskolotāja Teņa Mazvepriša sastādīta svešvalodu grāmata, driķēta pie Šteffenhagena Jelgavā, 1897. gadā.

Advokāts – kas pret naudu melnu pārtaisa par baltu.

Agonija – pēdējie divas pūtiņi, iekāms dvēsele atstāj miesas graustu un izlido pa kaplodziņu.

Aktīvs – kam mīlestībā gaiļa spējas.

Alimenti – kutelīga lieta, kad apgrēkojās divi, bet strāpi maksā tikai virsējais.

Anonīms – kas blēdīgi slēpj savu mīlestību vai parādus.

Astronoms – kas ar ķīķeri dienām un naktīm uzpasē mēnesi, lai tas pareizi grieztos.

Atsūtījis ALBERTO no Cieceres

SPORTISKA ATZIŅA:

Mēs tajā Eiropas Savienībā ļoti gribētu būt kaut priekšpēdējā, bet joprojām esam noslēdzošajā vietā.

Atsūtījis PĒCIS ĒNGOŽOS

LASĪTĀJI ATDZEJO DADŽI

Savilkās cieši
Likteņa tauva –
Iedzēra dresētājs;
Uzkoda lauva.

– Kāpēc tētim zilas
Ausis šodien, māt?
– Ja nepatīk, tad neēd,
Tev nevar izdabāt!

– Baranciņa, baranciņa! –
Bērni cits caur citu sauca,
Kad ievainotais rausītis
Uz debessmājām brauca.

Šā gada DADŽA Nr. 2. anekdotes atdzejo
HARIJS KRŪZ

3.6.06.

– MĪLAIS, IZRĀDĀS AGRĀKĀ DZĪVĒ ES ESMU BIJUSI TAURENĪTIS...

– KO TU SAKI?! BET ES VISU LAIKU DOMĀJU, KA KARLSONS!

Atsūtījis Z. BOGDANOVIČS

Atsūtījis J. BĒRZI

DADZIS TESTĒ

VIRTUĀLAIS BLIEZIENS

Programmēšana ir bistama nodarbe. Lai kā ar pretējo nemēģinātu pārliecināt ar to saistītie cilvēki, tā ir patiesība: pirms dažiem gadiem režiju filmu, kurā nule izveidotā spēle atdzīvojas un uzbruka saviem radītājiem mežonīgā tieksmē riebties par kodā pielautajām kļūdām. Un šādas filmas ir viens no galvenajiem DADŽA izmantojamiem informācijas avotiem.

Tomēr vēl aizvien ir cilvēki, kurus tas nebiedē. O apliecina arī ikgadējā Latvijas neatkarīgo atorspēju izstrādātāju konkursa *Indago* organizatoru paziņojums par 2006. gada konkursa klāšanu. Šācs 2004. gadā kā divu vīru – Mārņa Cepļa un gauži noslēpumaina cilvēka, kurš visi dēvē par *BlackSnake* – strīds par labāko spēļu radīšanas metodi, *Indago* drīz vien kļuva ar kaut ko krietni lielāku. Proti, septiņu cilvēku rīdu. Tajā uzvarēja spēle *Paradīzes Sala*, kuras ideja bija vienkārša: tev ir ierocis, ar ko nogalina daži simti krabju, divacainu ciklopu un bruņotas, lidojošas smadzenes.

Nākamā gada konkursā slaktiņš tika pacelts

jaunā pakāpē – par labāko atzītajā *Rod of Necropolis* notika masveida skeletu un zombiju iznīcināšana. Otro vietu izcīnījušajos *Jūras vilkos* pretinieku pieveikšana tika smalki nomaskēta. Ieviesta pilsētu būvniecības un attīstības plivurā, tā bija gandrīz vai nemanāma. Līdz brīdim, kad kļuva skaidrs, ka uzbrukšana citiem kuģiem ir jautrāka par jebko citu. Savukārt *Lofenēs*, kas cīnā par trešo vietu apsteidza citplanētiešu genocīda simulatoru *The Egypt Project* un labdabīgo vāveru-tauriņu simbiozes demonstrētāju *Puffy: Land Across the Heaven*, pretinieku iznīcināšana bija vienīgā iespējamā nodarbe, ja neskaita pašnāvību.

Tātad, ko varam secināt? Asinis uzvar! Un to derētu iegaumēt visiem šā gada konkursa dalībniekiem – neatkarīgi no spēles žanra vai tematikas tajās obligāti ir iekļaujama brutāla pretinieku nomaitāšanas iespēja. Piemēram, ienaidnieka nosmīdināšana līdz nāvei. Popularitāti neapšaubāmi gūtu arī pornogrāfiskas spēles, bet tādas, diemžēl, ir aizliegtas. Tāpēc atliek tikai asiņu peļķes.

Novēlot veiksmi *Indago 2006* dalībniekiem,
JĀNIS SVINAGALVA

FAKTS

● Iepriekšējo konkursu spēļu demonstrācijas versijas ir pieejamas konkursa mājas lapā <http://indago.gamez.lv>

● Spēļu demonstrācijas versijas *Indago 2006* jāiesniedz līdz 31. oktobrim

● *Indago 2006* uzvarētājus noteiks vortāla lietotāju un ekspertu žūrijas balsojums

● *Indago 2006* nolikums ir 10 000 zīmju liels un aizņem sešas lappuses, vairāk kā piekārtīgi pārspējot iepriekš publicēto feļetonu

–DAKTER, VĒLOS ATKAL DABISKI
DZELTENUS ZOBUS N. Nagaine

ES un mēs

Uz Zviedriju sūcāt reņģi!

Viens bankrotējis prāmis jau iesalis Rīgas ostā, bet pilsētas tēvi hokeja fanu maku gaidās nofraktējuši jaunu prāmjū satiksmes upuri un sola, ka šis sāks kursēt aprīlī. Pētot regulas, DADŽA izmeklētājs Secis uzgāja dokumentu, kas varētu pilsētas tēviem nodrošināt prāmjū rentabilitāti.

Februārī Eiropas Komisija laida klajā Regulu 199/2006, kas noteic, ka Somijai un Zviedrijai pārejas posmā līdz 2011. gada 31. decembrim ir atļauts laist savā tirgū Baltijas lašus, reņģes, upes nēģus, foreles, palijas un repšu ikrus, kuri ir paredzēti patēriņam to teritorijā un kuru dioksīnu un/vai dioksīniem līdzīgo polihlorbifenilu (PCB) summa ir lielāka, nekā noteikts regulā, proti, lielāka, nekā iesaka Pasaules veselības organizācija (PVO).

Visi uz Zviedriju ēst zivis! Eiforijai pārejojot, izmeklētājs Secis gribēja noskaidrot, kāpēc kāds vienmēr ir vienlīdzīgāks? Izrādās, kaimiņi spējuši izpildīt četrus ES nosacījumus. Viņiem ir sistēma, kas patērētājus pilnībā informē par uztura ieteikumiem attiecībā uz Baltijas zivju patēriņa ierobežojumiem mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām. Viņi katru gadu sniedz pārskatu par kontroles rezultātiem attiecībā uz dioksīnu un PCB koncentrāciju zivīs. Viņi ziņo par pasākumiem, kas veikti, lai mazinātu zivīs esošo dioksīnu iedarbību uz cilvēkiem. Viņi nodrošina, ka prasībām neatbilstīgās zivis netiek laistas citu valstu tirgos.

Monopolisti! Vai mēs arī nevarētu izpildīt un tādi kļūt? Gan jau varētu, bet ES mums iešķiebusi arī piekto noteikumu: mums ir jāpierāda, ka dioksīnu un PCB iedarbība uz cilvēku nav lielāka par lielāko vidējo radītāju, kāds tas bija 2004. gada 30. aprīlī jebkurā no Kopienas dalībvalstīm.

Tātad mūs ir vieglāk noindēt?! Pierādisim, ka tā nav un brauksim sūcāt reņģes Zviedrijā!

JĀNIS DZELTENTAUKS

Statistika liecina,
ka no cilvēkiem,
kuri piekopt ēšanas
paradumu,
izdzīvo tikai
niecīga daļa.

(Džordžs Bernards Šovs)

STILS UN MODE

Strauji tuvojas pavasaris. Atgādinām – ir pienācis laiks padomāt par garderobes atjaunošanu. Istenu modes dāmu vēlmēs parasti ir lielākas nekā iespējas, tādēļ, lai nesliegtu pārmērības, piedāvājam jūsu uzmanībai

fragmentu no 04.08.1991. Latvijas Republikas Ministru kabineta apstiprinātā MINIMĀLĀ PATĒRIŅA GROZĀ (videjē uz vienu Latvijas iedzīvotāju gadā), kas ir spēkā arī tagad.

Nepārtikas preces, tai skaitā apģērbi, virsējā trikotāža, galvassegas:

mēteli gab. 0,14
vējjaka gab. 0,25
kostīms gab. 0,18
bikses gab. 0,50
kleita, svārki gab. 0,77
džemperis, jaka gab. 0,50
vīrskreklis gab. 1,00
treniņtērps gab. 0,30
cepure gab. 0,33
šalle gab. 0,33
cimdi pāris 0,48
kaklaseite gab. 0,10
pārējie (naudas izteiksme
5% apmērā no minētās preču grupas patēriņa)

Vēļa un zeķes
apakškreklis gab. 1,50
apakšbikses gab. 3,50
korsešu izstrādājumi gab. 0,42
peldbikses, peldkostīms gab. 0,21
zeķes pāris 1,96
zeķbikses pāris 3,04

Kultūras mantojums

Rutku tēvs – Arveds Mihelsons
A. Galeviusa zīm.

RUTKU TĒVA ANEKDOTES

Tāpat kā agrāk

Kādam laulātam vīram reiz tika jautāts:
– Vai jūs pret savu sievu izturaties arvien tāpat,
pirms kāzām, kad bijāt bez prāta iemilējušies?
– Taisni tā, – tas atbild. – Atceros, kā tas bi-
toreiz, kad biju iemilējies kā nelga. Tad es

stāvēju pie viņas nama, atspiedies pret koku, un
lūkojos kā viņas ēna slid aiz loga aizkariem, un
neuzdrošinājos iet iekšā. Tagad, kad vēlū pārnāku
mājās, daru tāpat.

Vīrs zem gultas

Tiesnesis: – Vai tad jūs tiešām nemanījāt, ka zag-
lis atradās zem jūsu gultas?

Kundze: – Kā ne, tiesneša kungs, maniju gan,
ka tur ir kāds; es tikai domāju, ka tas vēl vienmēr ir
mans vīrs, ar kuru es pie pusdienām sastrīdējos.

Iekritis

– Šorīt agri, kad nācu mājās no kluba, pie mums
mājās kāds bija mēģinājis ielauzties.

– Vai viņš ko dabūja arī?

– Pamatīgi. Tagad viņš guļ slimnīcā. Sieva bija
mani gaidījusi, un kad tas zaglis atmūķēja durvis,
viņa to bija noturējusi par mani.

Piemērs

– Tikai nebaries sieviņ! Mācies no mēneša, re-
dzi, cik viņš laipni smaida!

– Būtu labāk tu pats no viņa mācījies! Mēnesis
ir tikai reizi par četrām nedēļām pilns, bet tu –
katru vakaru!

Slimību netiesā

– Nu ja! Tagad tu vēl sāksi raudāt!

– Ak, mīlais Eduard, man laikam būs ne-
dziedināma sirdskaite, ka es nevaru tev palik-
uzticīga!

Atzišanās

Viņš: – Vai tad es patiesi esmu pirmais vīrietis
kuru tu tā skūpstī?

Viņa: – Bet tad jautājat jūs visi ar vienu un to
pašu!

Arī apmierinājums

Viņa (nopūzdamās): – Jā, trīsdesmit gadi sie-
vietes vecumam nozīmē ļoti daudz...

Viņš: – Nomierinieties, kundze, jūsu... jūs taču
ar katru dienu no šā vecuma attālināties...

Vispusīgi nodrošinājusies

– Kādēļ jūs, jaunkundz, negribat precēties?

– Man to nevajag. Es mājā turu trīs dzīvniekus,
kuri man pilnīgi izpilda vīra vietu: vienu suni, kurš
visu priekšpusdienu ņurd un ar netīrām kājām
skraida pa istabu, vienu papagaiļi, kurš māc mani
lamāties, un vienu runci, kurš katru nakti daudz
apkārt.

Ziema ielās

J. Dreslera zīmējumi un teksts

Kad no sniega atraks trestu,
Parādīs tas plašu žestu –
Mehānismi sniegu šķūrēs,
Ja tik sniegs tos neiemūrēs...

Kurpnieks sētniekam teic: "Brālīt,
Še tev sāls, ko ietves sālit, –
Lai uz manām liestēm listu
Apavi, kas sāli šķīstu!"

Smilts starp ledu un starp zoli
Nodrošina drošu soli,
Tāpēc smilti turiet godā.
(Arī to kas puķu podā!)

Soli nedrošu un biklu
Gājējs sper pa ledus stiklu,
Bet, kam slidas ir un slēpes,
Tie tā skrien, ka plīvo krēpes!

Vējš griež pelnus trakā dejā
Gājējai tos iemet sejā:
"Kādreiz bija rupja malka,
Tagad – pūdervielā smalka!"

Pasažieri, pasažieres,
Lūdzu nesarauciet pieres:
Sniega pāļi autobusu
Pavedināja uz dusu...

Barkanais stūrītis

No Kr. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

MET, MĀSIŅA, AIZKRĀSNĒ
RAKSTĀMO ADATIŅU,
TAUTIEŠAM BIKSĪTĒS
RAKSTĀMĀ ADATIŅA.

MEITU MĀTE GAN ZINĀJA,
KO VAJAGA PUISĒNAM;
CEPTAS GAĻAS, PĒĻU GULTAS,
JAUNAS MEITAS KLĀTGULĒT.

Vienu no veiksmīgākajiem izklaides
industrijas projektiem aizsāka ideja –
sadalit cilvēci divos dzimumos

EKSTĀZES POĒMA

O!
O! O!
O! O! O!
O! O! O! O!
O! O! O! O! O!
O! O! O! O! O! O!
O! O! O! O! O! O!
O! O! O! O! O!
O! O! O!
O! O!
O!

MARIANS BEĻEŅKIJS /Izraēla/
Tulkojis A. Ruģēns

P.S. Šī poēma saņēmusi Monreālas
Starptautiskā erotiskās poēzijas konkursa
2. prēmiju.

– DIOGEN, BEIDZ FILOZOFĒT! ATNESĀM KAUT KO
INTERESANTĀKU...
A. Mukāns

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

Randiņš

Process, kurš prasa milzīgi naudas līdzekļu, lai
ka un enerģijas, un domāts tam, lai labāk iepazītu
cilvēku, kurš dotajā brīdī jums ne īpaši patīk, bet
iepazīstoties tuvāk, patīks vēl mazāk.

Vienaldzība

Jūtas, kuras sieviete izjūt pret kādu vīrieti un
kurš tās traktē kā – *atradiesies neaizskaramā*

Nimfomāne

Vīriešu izteikums par sievieti, kura vēlas to
darīt biežāk, nekā viņš var.

Sekss

Process, kas nespēj aizstāt mīlestību.

Skaidrs prāts

Stāvoklis, kurš praktiski izslēdz jebkādu iespēju
kādā iemīlēties.

Nakts. Černiševskis zvina Dostojevskim un saka:
– Palidzi! Man priekšā stāv pirmā laulības nakts. *Ko darīt?*
Tajā pašā naktī Dostojevskis uzsāka rakstīt romānu *Idiots*

– SAKI, KAS TEVI NOMĀC, DĒLS...?

R. Cinkuss

VĀRDIEM

A. Lapins

AK, SIEVIETES!

- Sievietes var visu, bet dažas ļoti kautrējas.

- Skan raidījums *Apsveikumi radioēterā* ...un tagad dziesma šoferim-tābraucējam, no viņa mīlošās sievas Veltas. Klausāties visi – *Mūsu mājā parādījies brīnumjauks kaimiņš...*

- Ja jūsu sieva vēlas iemācīties braukt ar auto, galvenais ir nestāties viņai ceļā.

VĀRDIEM

J. Bulikina

VĀRDIEM

Z. Zaharāns

Jelgavā, mani kungi, esmu pabijis daudzreiz – gan tolaik, kad tur valdīja mans labs paziņa Kurzemes hercogs Ernsts Johans Bironis, ar kuru mēdzām pasēdēt pie laba Burgundijas vīna kausa, gan šajos laikos, kad jelgavnieki aizgūtnēm bauda Eiropas Savienības labumus. Viņnedēļ atkal pabiju Jelgavā un uzzināju, ka Jelgavas cukurfabrika nolēmusi pārtraukt cukura ražošanu. Cukurbiešu bizness būšot jāpārtrauc 300 zemnieku saimniecībām, no kurām daļai biešu audzēšana bija vienīgais ienākumu avots.

Taču par to bēdāties nevajadzētu. Nu, padomājiet, vai nav burvīgs bizness tiem, kuriem pieder cukurfabrikas akcijas! Viņi par to, ka aiztaisa cukurfabriku ciet, no Eiropas naudas lādēm saņems 27,37 miljonus eiro, kas ir deviņu gadu peļņa. Šie akcionāri tagad var deviņus gadus gulēt zem palmām un vērot delfīnu spēlēšanos kādā zilā lagūnā.

Jāsaprot, ka jaunajā laikmetā Eiropa maksā nevis par to, ka tu kaut ko ražo, bet gluži otrādi... Nu, jūs sapratāt...

Tādēļ, lai uzvarētu vairāk Briseles kāposta, vajag Eiropu pamatīgi sabiedēt un piesolīt ar saviem ražojumiem izkonkurēt visus, katru un ikvienu. Ar mikroautobusiem Jelgava nevienu nepārbiedēs, tāpēc jāizdomā kaut kas grandiozāks – tā, lai eiropirokrāti nobāl, sāk svīst un atver maku bez ierunām.

Nav jāknapiņās ar niekiem, bet jākooperējas ar Ventspili, kuras mēram jau ir iestrādes Kosmosa pētišanā un plāni par dažu zemes pavadoņu nosūtīšanu orbitā. Jelgavnieki no savas puses varētu apņemties uzsākt šo pavadoņu, kosmosa kuģu un vairākkārtēji izmantojamo *speișsatlu* ražošanu uz lauksaimniecības mašīnu rūpnīcu *Selmas* un *Mașzavod* bāzes. Visā pasaulē jāizplata nākamo kosmosa kuģu attēli ar piebildi, ka, lai arī tie izskatīsies mazliet pēc ecēšām, mazliet pēc mēslu ārditājiem, tie visnotaļ bez problēmām spēs, oranžās liesmās zalgojot, pacelties no Driksas krastiem un vest lejup uz Zemi Marsa un Venēras vērtīgos minerālus. Skaidrs, ka to redzot, ne tikai Eiropa, bet arī NASA latviešiem maksās miljardus, lai tikai viņi izbeidz un pārstāj konkurēt kosmosa apgūvē.

Jelgavniekiem jāmacās no priekšgājējiem – kaut vai no manis jau pieminētā Kurzemes hercoga, kurš prata ļoti pagrābties naudiņas no Krievijas valsts kases – tā, ka varēja sacelt pilis Rundālē un Jelgavā un piebāzt tās stīvas no gleznām. Es gara acīm jau redzu – jājelgavnieki klausīs manam padomam, viņiem visiem būs pilis, par gleznām nemaz nerunājot.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tad tiksimies Minhauzena muižā Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis
Fridrihs fon Minhauzens

*Hieronīms Kārlis
Fridrihs fon Minhauzens*

Es kā skolnieks

Paraugskolas direktors bija visai nobažījies par piektdiennas Daināra Šmuckāna uzvedību. Pat nevis visai, bet gan ļoti. Un nevis nobažījies, bet gan satraukts. Patiesībā – nikns. Bet tā kā būt niknam uz skolnieku liedz bērnu tiesību aizsardzība, vēstulē Daināra ētīnam Ināram Šmuckānam direktors pauda tieši pažas un palūdza I. Šmuckāna k-gu ierasties uz pārrunām.

Šmuckāns ieradās. Vīrišķīgais zods prāva rāveņa lielumā un īstas angļu tabakas aroms atklāja Daināra tētiņa pārliecināti nosprausto taku uz Latvijas miljonāru sarakstu, bet tēraudpelēkajās cīs bija lasāma neizpratne.

– Jūsu dēls uzvedas ļoti slikti! Viņš ir rupjš pret skolotājiem, klasesbiedriem, melo, kaujas, amājas, smēķē un piesavinās svešas mantas, – direktors teica.

Neizpratnes vaibsts Ināra Šmuckāna sejā patiprinājās.

– Tas nevar būt, direktora kungs. Tas noteikti ir kāds pārpratums, nevar būt šaubu!

Direktors palūdza atsaukt Daināru. Pēc piecām minūtēm sauktais bija klāt. Šmuckānu atva-

sīte bija padevusies druknumā, zodiņa rācenis gan drusku mazāks nekā tēvam, toties ispurainā frizūra atklāja varenu domātāja pieri.

– Dainār, paskaidro man un savam tēvam, kāpēc tu sarunāji rupjības matemātikas skolotājam?

Dainārs noklepojās.

– Es kā skolnieks neesmu apmierināts ar to, kā viņa māca. Viņai maksā algu no mana tēta nodokļu naudas, lai viņa man iemācītu. Bet viņa tikai blāuj un lamājas. Nosauca mani par cietpauri. Tas aizskar manu cieņu un godu, un es kā skolnieks protestēju savu iespēju robežās.

Tētiņš Šmuckāns vairākkārt samirkšķināja tēraudainās acīs. Direktors piesarka.

– Tad varbūt pastāstīsi, kāpēc kaujies ar klases biedriem?

Dainārs noklepojās vēlreiz.

– Es kā savas klases kolektīva atbildīgs biedrs vienkārši vēlējos sakārtot attiecības kolektīvā. Tās ir ļoti sliktas, un par to jāatbild klases audzinātājam. Bet viņa to nedara un aizbildinās ar mazo algu. Man kā skolniekam tas nav saprotams.

Šmuckāns seniors smaidīja. Direktors drebošu roku ielēja sev Mangaļu minerālūdeni, lai saņemtos.

– Un smēķēšana kaimiņmājas kāpnutelpā? Nedomāju, ka tavs tētis to atbalsta.

Dainārs nokremšķinājās un izslēja zodu.

– Tā ir nepareizi izprasta situācija. Es nesmēķēju tikai vairākas reizes skaidroju citiem, ka smēķēt kaitīgi.

Tētis Šmuckāns staroja kā Ziemsvētku eglīti. Direktors sajuta vieglus dūrienus sirds apvidū.

– Varbūt noliegsi arī to, ka atņēmi vairākie klasesbiedriem pusdienu naudu un piesavināji Anniņas mobilo telefonu?

Dainārs dziļi ievilkā elpu un skatījās direktoram tieši acīs.

– Man nav komentāru, jo tas ir pilnīgi absurds apgalvojums. Es kā skolnieks uzskatu, ka tā nepārprotama manis nomelnošanas kampar kolektīva un vecāku acīs. Man prieks, ka varu pateikt publiski, visai tau... tas ir, manam tētiņam dzirdot.

Inārs Šmuckāns norausa no tēraudpelēkās aizritējušo sajūsmas asaru un priecīgi apskāva savu drukno atvasīti.

– Malacis, dēls! Redz, – man kā vienmēr bīstainība! – viņš pagriezās pret krēslā ieļimušo bālā direktoru un paskaidroja: – Sievai nepatīk, ka puķes tik daudz skatās televizoru, bet es teicu – lai skatās! Lai nelaiž garām nevienu interviju, īpaši ar politiķiem. Lai mīcās uzvesties un runāt, tad dzīvī tātū tiks un neviens neko nevarēs padarīt. Uz redzīti, direktora kungs, bija ļoti patīkami...

LĪNĪTE AŠ.

Nesakām lasīt skali un ļoti, nu ļoti ātri!

Pasteidzes!

Učen man pārmet, ka es pa daudz steidzās, ka nevar saprast, ko es rune, dome, dār va nedār, jo es metes ka lokmotīv, ka lidmašīn, ka raķet.

Bet mēs tok nevar čammates, mēs nedrīkst

vilktes ta ka slieks, ka dzirnekaļ, ka uts.

Jā, es jau a i spējīgs – ka neatmodes, ka vel nepedzīms, – pateikt:

– Cie-ni-ja-ma sko-lo-taj, pie-do-diet, ka no-ka-vej jūs izcilas stunds sākum. Lūdž atļāau, le es būt nolīcs sāv dīben sove sole.

– Ārā no klases!

Bet, skolotaj, pateic man paldies, ka es jūs

īsīt no mironing ritm. Jo tā dzīvet nedrīkst, tā jūs var novīst, nokalst, atšiept sāvs trīsmīt septīte numur pēds.

Dīvsmit pīrmes gadsimts jau plāu mūs maurīn un mums i jābūt mobilim, saspringtim, uzvilktim. Ta ka sport vāgem, ta ka matracēm, ta ka matracē federam.

Bet tagac klausās. Tagac paklausās, jo es teīks paš galvene.

Šīne brīde mūs valste uz katar kvadratmetar i pa divam tukšam šņabbutelam. Bet penāks dien, kad uz katar kvadrātkilometar būs tik pa 0,92 no cilvēk. Un tā es, pa peemēr, stāves kvadrātkilometar šīni male, pēc laiciņ – žvik! – un es i otre male, vel kād pickiņ vēlāk – žvāk! – un es jau treše male. Un tā pastāvīg: žvik-žvāk, žvik-žvāk. Un tik tā – man, tau, mums visem izdoses godam apdzīvot katram sov kvadrātkilometar.

Vai jūs saprat? Ja saprat, ta i lāb, ja nesaprat – ta nau tik lāb. Bet es nevar, man nau laiks jums izskaidrot, es steidzās.

Sveikuzredzešanosvaneredzešanošāu!

ULDIS KRASTS

Mosties, zaķīt!

– Es neesmu zaķītis, esmu zivtiņa.

Man nav kājiņu un uz skolu šodien neiešu.

Aprīļa ziņas

KAM
NETIEK

Rīgas domes izpilddirektors Ēriks Škapars izdevis rīkojumu, ar kuru kārtības uzturēšanas nolūkos Rīgas pilsētas teritorijā tiek atcelts 16. marts, tas ir, turpmāk 15. martam tūdaļ seko 17. marts. Šis rīkojums ir spēkā arī visos pārējos datumos, kad pilsētai ir nepieciešams nožogot Brīvības pieminekli un veikt tā remontu, lai apkārt piemineklim varētu rīkot bērnu riteņbraukšanas sacensības.

Satversmes grozījumu projektu iesniegusi kultūras ministre Helēna Dekamova, kura lūgusi dokumentā ierakstīt jaunu pantu šādā redakcijā: *Par Valsts Prezidentu driest klūt tikai Klintonas tipa ezītis*. Šim notikumam par godu Operā izrādīs *Eža kažociņu*.

Latvijas Politoloģijas institūta attīstības fonda valde izsludinājusi konkursu politologiem par to, kurš visprecīzāk spēs noteikt, cik reižu Vilis Kristopans ir solījis uz visiem laikiem aiziet no politikas, bet pēc tam nācis atpakaļ. Pieņemts uzskatīt, ka šis skaitlis svārstās apmēram no 7,6 līdz 38,3, taču te nav ierēķinātas tās reizes, kad viņš atgriezās, vēl nepaguvis nekur aiziet.

Paaugstinās pensijas. Sekojot Igaunijas paraugam, kur pensijas paaugstinātas par tādu igauņu kronu summu, kas atbilst apmēram 20 latiem, arī Latvijas valdība nolēmusi paaugstināt pensijas par tādu latu summu, kas atbilst 20 igauņu kronām un apņēmusies to paveikt līdz 2020. gadam.

Latviešiem valodu zināšanas – labākās Eiropā

Eiropas Savienības (ES) valstu izglītības ministru ceturtdienas un piektdienas tikšanās laikā Vīnē tērētās ieceri panākt, lai katrs eiropietis prastu vis valodas, liecina izplatītā informācija.

Informatīvajā apspriedē ministri vēlas izstrādāt pamatojumu kopīgai izglītības politikai. Plānots izstrādāt arī novērtējumu kritērijus, kas būs paliginstrumenti, ar kā palīdzību izglītības sistēmas pielīdzināt ES valstīs izdotajiem un atbilstoši to atzišanu.

Paredzams, ka apspriedē ar referātu uzstāsies Latvijas izglītības un zinātnes ministre Inna Druviete, kura intervijā DADZIM atzina, ka Latvijai ir visko palepoties pārējās Eiropas priekšā. – *Latvieši pati izglītotākā tauta Eiropā, jo lielākā daļa jau ir vismaz trīs valodas – latviešu, krievu un mātes valodu –, kas ir apskaužami augsts lingvistiskā intelekta ietvara kapacitātes rādītājs*, – sacīja I. Druviete.

STRĪDA ĀBOLS

Saeima beidzot vienojusies par priekšvēlēšanu reklāmas noteikumiem.

Likumā tagad rakstīts, ka tām partijām, kas otrajā balsojumā balsoja par aizliegumu reklamēties trīs mēnešus pirms vēlēšanām, būs atļauts reklamēties tikai triju mēnešu laika periodā līdz vēlēšanām. Savukārt tām partijām, kas bija pret, atļauts reklamēties pārējā laikā.

IZKLAIDES ZIŅAS

JAUNA RADIO STACIJA Sekojot Brazīlijas pilsētas Salvadoras kolēģu paraugam, arī Rīgas prostitūtas paziņojušas, ka tuvākajā laikā sāks darbu jauna radiostacija *Čakene FM*. Radiostācijas direktore Blondā Ņura pastāstīja, ka *Čakene FM* viļņi būs sadzirdami Rīgas centra rajonā un Latgales priekšpilsētā 24 stundas diennakti. Raidījumu tematika – senākās profesijas pārstāvju nozares aktualitātes, mūzika, izklaidējoši šovi, kā arī tiešās translācijas no Rīgas domes un Saeimas plenārsēdēm.

Ventspils dome 32. marta sēdē nolēmusi rīkot atkārtotu konkursu uz vakanto vietu Ventspils brīvostas valdē. Jau ziņots, ka sākotnēji konkurss tika rīkots Ojāriem Grinbergiem, taču tagad nolemts paplašināt pretendentu loku un atļaut konkursā piedalīties arī Viktoriem Lapčenokiem un Lolitām Vambūtēm.

Laika prognoze

31. marts

Dienā: -5°C
Naktī: -10°C
Vējš: 5 m/s

32. marts

Dienā: -4°C
Naktī: -10°C
Vējš: 5 m/s

1. aprīlis

Dienā: -2°C
Naktī: -8°C
Vējš: 5 m/s

Beidzot atrasti pazudušie trīs miljoni

Šā gada 32. martā atrasto mantu galdā kā apzinīgs pilsonis nodevis portfeli ar trim miljoniem, kuri pazuda pirms vairāk nekā 10 gadiem, un kurus cesijas darījumā starp Banku Baltija, Latvennergo un kādu Lihtenšteinas firmu nejaušā kārtā bija pazaudējuši darījuma veicēji.

Noklīdusi nauda uztieta Getliņu izgāztuvē ietītā polietilēna maisiņā. Naudas atradējs, Getliņu izgāztuves iedzīvotājs B. Omževskis, intervijā DADZIM pastāstīja, ka sākumā domājis, ka sainīti ir konfekšu papīriši, taču pēc tuvākas apskate secinājis, ka tā ir nauda. *Man pat ne mirkli prātā neienāca doma, ka es varētu šo naudu pievērt, ja patiesību sakot, man no šiem nieka trim miljoniem ne silts, ne auksts – trīs vairāk vai trīs mazāk, maza bēda, sacīja B. Omževska kungs.*

Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta un Ekonomiskās policijas datiem B. Omževskis ir 28 uzņēmējdarbību rīkotājdirektors, prezidents vai valdes loceklis, 21 uzņēmējdarbībā viņš ir arī grāmatvedis, 14 uzņēmējdarbībās viņam pieder kapitāla daļas vai akciju kontrolpaketes. Kopējais B. Omževska pārstāvēto uzņēmumu apgrozījums pagājušajā gadā bija 267 miljoni latu, un uzņēmējdarbību kopējais nodokļu parāds valsts budžetam ir 266,9 miljoni latu.

smaili.lv
PASMAIDI

KRUSTVĀRDU
MĪKLAS
internetā

K R U
D V A
S T
mīklas

www.pasmaidi.lv

Izsenis jau zināms, ka gaļu vislabāk uzglabāt aukstumā. Tas palīdz uzturēt svaigumu arī citiem produktiem. Tāpat mitrums ir tieši tas, kas vajadzīgs jūsu ādai, lai tā nezaudētu tvirtumu, un allaž būtu gluda kā persiks.

Tāpēc iespējams, ka Bērzu alejas 6. nama iedzīvotāji drīzumā dibinās pansionātu tiem, kuri grib būt jauni un svaigi vienmēr. Ņemot vērā lielisko dislokācijas vietu – Zvejniekciemā, panākumi būs, tā teikt, *uz ūsiņu*. Lieliska iespēja uzglabāt savu gaļiņu pienācīgā temperatūrā, kā arī sagādāt ādai nepieciešamo mitrumu jebkurā diennakts stundā. Atliek tikai mazliet ilgāk uzkavēties kādā no dzīvokļiem. Noiesiet pagrabā – lūdzu, labākās dubļu vannas visā Zvejniekciemā! Kvalitatīvu un pastāvīgu mitrumu nodrošina pilošas trube. *Fizkultprivet* sūta arī mājas

paskaidroja *P/U Komunālserviss* dzīvokļu saimniecības nodaļas vadītāja V. Viļķeles kundze, māja nesot pašvaldībai tikai zaudējumus un jau izņemta no pašvaldības tāmēm, drīzumā būs brīva kā putns debesis. Mazliet citādāku informāciju sniedza *Saulkrastu domes* izpilddirektors Juris Zutis – viņš paskaidroja, ka māju tikai plāno izņemt no tāmes, taču apstiprināja nodaļas vadītājas teikto – mājas iedzīvotājiem pēdējais laiks pašiem risināt samilzušās trubu problēmas, kas nu jau ir avārijas stāvokli.

Zuša kungs piekrita DADZIM, ka šajā mājā pārsvarā dzīvo pensionāri, kuru finansiālās iespējas neatļauj lielus ieguldījumus mājas remontam. Taču uz jautājumu, kas būs tad, ja notiks nenovēršamais un trube plīsīs, atbildi zināja tikai Viļķeles kundze: – Tad arī labosim! Nu, ko – gaidīsim pavasara plūdus!

sētniece, kura ziemā gādā par laisku kāju izvingrināšanu uz slidenā ledus pie mājas ieejas – ekoloģiski tīrs, nekaisīts. Filozofiskus pārdomu mirklus sagādās mājas sienu plaisu apskate, atgriešanos senatnē – nekrāsotās, puteklainās kāpņutelpas.

Māja nodota ekspluatācijā 1980. gadā, un arī tas nevienam nebūs noslēpums, ka šis ir laika posms, kurā pa visu valsti tikai izkaisīti līdzīgi pansionāti. Noteikti starp šo daudzo māju apsaimniekotājiem atradīsies tādi, kuri šāda tipa biznesam teiktu strikti nē, un atremontētu gan siltumtrasi, gan tekošās trube mājas pagrabā. Taču Zvejniekciema lielākais un gandrīz vai vienīgais māju apsaimniekotājs *P/U Saulkrastu komunālserviss* roku rokā ar Zvejniekciema pašvaldību ir atvērti jaunām biznesa iespējām, un ļauj, tā teikt, mājas iedzīvotājiem *brīvas rokas*. Protams, mēģinājumi atņemt Bērzu ielas 6. namam *Kašķeja pils* statusu jau bijuši – ir veikts jumta kapitālais remonts, sava artava siltumtrases uzlabošanā ir ieguldīta, taču ne pietiekama. Bet, paldies Dievam, 2002. gadā veiktais jumta remonts ir liedzis šā nama iedzīvotājiem iespēju tik pie mājas uzlabojumiem uz ilgu laiku, jo ir iztērēta visa naudiņa, kas glabājās Bērzu ielas nama *cūciņā*.

Biznesa iespējas atbalsta visi – sākot ar pašvaldību un beidzot ar tās nolīgto sētnieci. Un kā nu ne – pašvaldības īpašumā atrodas tikai viens dzīvoklis, pārējie 17 ir privatizēti. Acimredzot mājas iedzīvotāji ir *ar nagu* uz biznesu, jo, privatizējot dzīvokļus, neviens neinformēja par mājas reālo stāvokli un topošajām biznesa iespējām.

Neba būtu pirkuši *kaķi maisā*?!

Tas laiks jau izkaisīts vējos un cits laiks ir novedis māju līdz kapeņu stāvoklim. Kā

Dadzis iesaka

Dabas miniparādība pieejamas ikvienā dzīvoklī

XXI gadsimts ir klāt ne pa jokam. Zinātnieki – cits par citu izcilāki, tikai vai vien tiem atrodas praktisks pielietojums? Bet šī ar visu praktisko pusi, galvenais, ka sanāk kļūst, ko iespējams iegūt ar visparastāko sacelētniku.

Pamats tam visam ir šāds. Telavivas universitātes fiziķi apgalvo, ka lodveida zibeni iespējams sintezēt mikroviļņu krāsnī. Taču atšķirībā no istajām ugunīgajām bumbām, kas rodas rīta laikā un sasniedz 30 centimetrus diametra, šāds lodveida zibens ir ļoti īslaicīgs un mazs. Enerģiju, ko izstrādā virtuves iekārtas elektriskie ģeneratori, zinātnieki ir iemācījušies sakoncentrēt viena kubikcentimetra apjomā, kur ir sabiezēti oksiādu maisījumi. Tur rodas plazma, kas pēc tam paceļas gaisā, kur kļūst par trīs centimetrus lielu lodīti, kura pazūd pēc dažu milisekundēm.

Pamatojoties uz šādiem pētījumiem, varētu teikt, ka ikvienā vidusmēra iedzīvotāja dzīvoklī iespējams iegūt visplašāko dabas parādību spektru – saprotama lieta – miniatūrā izmērā. Viņš var ievērot drošības tehniku. Nu, piemēram, neņemt mikroviļņu krāsnī āru uzsildīto biezpienu vai cieti, bet tur jau paspējis koncentrēt lodveida zibens. Un ja tas vēl tiek ārs, neapstājot kur tomēr ir cita vide, turpmākais nav jādams. Varbūt tāds belašs vai cietiņš lidināšies jūsu dzīvoklī kādas trīs dienas, kamēr nebeidz enerģētiskie resursi? Taču kādi prieki – mājas veida zibens!

Protams, ka tāpat, kā mikroviļņu krāsnī var lodveida minizibeni, tā ledusskapī mierīgi var polāros minipastāklus. Sagrībējās minivētru – problēmu, ņemiet talkā putekļu sūcēju! Tur ja ieliesit kastrolī ūdeni, tad, līdzdarbojoties putekļu sūcēju, iespējams iegūt arī minicun. Ja to pašu mēģināsiet ar akvāriju, tad iespējams iegūsiet zivju minilietu! Ar fēnu iegūstams stais Karakuma minivējš! Vispār savām mazatvasēm mājās varat nodemonstrēt pilnu dabas parādību spektru, tikai neaizmirstiet, ka ikvienai lietai tomēr ir savs pielietojums.

JĀNIS JASMS

BEZ KOMENTĀRIEM

SANTEX stiprais tīrītājs izstrādāts no speciālas putas, kura iedarbojas uz visiem materiāliem un viegli noņem traipus un pēdas no teļa, kaķa un kaķainas nosēdumus. Tas noņem arī svītras no apaviem un krietnākus no lodīšu pildpalvas un markerus. Norādījumi: Samitrināt pirms lietošanas. SANTEX stiprais tīrītājs darbojas kā dezinficējošs un tā noberzums atkarīgs no lietošanas intensitātes. **Uzmanību:** Nelietot uz jutīgam vai pulcām virsmām. Labāk izmēģināt pirms lietošanas uz maras test platības. Nelietot produktu trītiņā. Nelietot kopā ar komponentiem kas satur hloru. Glabāt bērniem nesasniedzamā vietā. **Ražots: SANTEX GmbH, Vācijā. Importēts SIA "DONA-S", Jūrkalna 22, Rīga, LV-1046, L7815695.**

(12) meiča ar saulainām cirtām un kokli

meiča ar saulainām cirtām un kokli
labāk ja būtu nākusī rīt
vien pāris dienas uz barikādēm
nevienš mus nespēja piemānīt
sappu vairogos stāvējām naivi
ložu lapsenēm steigot mūs šķirt
nekokiē velti – vairs nesašaukt drošos
velreiz par savu brīvību mirt
lienētos būros pie televizoriem
brālis pēc brāja aiziet ciet
vēl vakar – brīvs vilks uz barikādēm
nu algotnis svešā ierindā iet
raud māra raud laima un Dievam dziest klēpi
raud nākotne asinis krustcelēs
vareno klans velk himnu caur zobiem
un līdzi tai glēvi velkamies mēs
pa zobiem pa zobiem – kā grīziņkalnā...
pat filmās vairs ietīņi nekaujās
liks pakauša sirpis – vīrs klanās kā āmurs
ērts vien ir tas kam nav vērts vairs nekas
kam tādām vēl abrene sevi kas pārdos
kas stiprā un bagātā pēcpusē trīs
es mirstu tu mirsti mēs izmirstam sveši
bet krātīņš uz kredīta sanāca glīts
meiča ar kailām krūtīm un kolu
vārds bij tev brīvība – nu laikam cits
ticības vārds ir segvārds gūstā
to mulķi silt krustā – to kas vēl tic
lai dzen tevi naglu caur aknām caur sauli
caur varoņiem trimdu caur aku pie kūts
zem velēnām aizmirstie brāļu kapos
Dievu par tevi – par pēdējo lūdz
13/04/2005

Nu, kā i; mani lētīcīgie barikāžu ideālisti?

Kaspars Dimiteris

Kaspars Dimiteris pēdējais pirāts

baigi gribas dzīvot baigi

DUBULTALBUMS VĒLTĪTS AIVARA RITENIEKA BOKSA UN SVARCELŠANAS KLUBAM BRĀĻI

www.radienaba.lv

NBA
93.1 FM
UNIVERSITATES RADIO

Gaišos tonos

GUDRITEIKTS

Ekziperi komplekss: Mēs esam atbildīgi p
tiem, kurus laikus neesam pasūtījuši.

Arī situācijā, kad esat apēsts, jums joprojām
divas izejas.

NĀVĪGI JOCĪGAS SARUNAS

Aptiekā:

- Man lūdzu kaut ko... lai ar meitenēm
sanāktu.
- Viagru?
- Hmm... Bet vai hloroforms jums ir?

Slimnīcā:

Šoferis pēc smagas avārijas nāk pie samaņas:

- Kur es esmu?
- Divdesmit piektajā.
- Palātā vai kamerā?

TĀ GADĀS

Notiek paraolimpiskās spēles. Peldēšan
Piedalās cilvēki bez rokām, bez kājām... Atska
starta šāviens un viens no dalībniekiem sāk slik
Viņu izvelk.

- Kas noticis, kāpēc jūs raudat? Neuztraucie
ties galvenais taču ir piedalīties!

- Redziet, es trīs gadus mācījos airēt ar ausīm
bet šeit viens idiots man cepurīti uzvilka.

A. Mukāns

G. Šļūka speciāli DADZIM (Latvijas Avīze)

Z. Zaharāns

Hroniskās ziņas

Ar hroniskām kaitēm, tostarp arī ar tieksmi
tikt nelāgas izdarības, ļaudis sirguši arī kopš
ADŽA iepriekšējā numura. Lai gan principā
nelādības ir līdzīgas, ar tām ir tāpat kā ar
pas vīrusu – atliek vien minēt, kādas mu-
cijas tās piemeklējušas un kāda vakcīna būtu
pieciešama...

Piedega... Kāda Rīgas daudzstāvu
ma iedzīvotāji izsauca ugunsdzēsējus,
d no kaimiņa dzīvokļa durvja pakšas
ka velties nelāgi dūmi. Kā izrādījās, 40
dus vecais vīrietis bija nolēmis sev pa-
tavot pusdienas, bet gatavojamais...

Plašs piedāvājums. Kāds
is no Latgales uz Rīgas
si vedis kādu bišķi alkoholo-
ko dzērienu – nieka 350 pude-
degvīna, 200 pudeles brendija, 50 pudeles
ukva na konjake, kā arī 60 litrus spirta. Tam, ka
nkārši briest tāds palielāks baļļuks, *Organizētās*
ziedzības apkarošanas pārvaldes darbinieki
ticēja. Pārbaudot maršruta sākumpunktu, uz-
a nelegāla alkohola ražotne un kāds bišķis (2400
ciņu) kontrabandas smēķu. Ar smēķu izvēli tā
knapi – bijušas dabūjamās vien *Saint Georg* ci-
retes. Ierosināta krimināllieta.

Ar īstēni latgalisku nodarbi
rāvis kāds liepājnieks. Ap-
dājies ar pieciem kandžas
arātiem, trijām gāzes plītim,
žādiem traukiem viņš izlidzēja
pstošajiem tikt pie jaunām
pēm. Policisti viņa dzīvoklī at-
la 1300 litrus brāgas un 75 lit-
s paštecinātā. Starp citu, dažas
jas tālāk policisti pieķēruši
viņa konkurenti, kura tirgoja
astu krutku.

Savukārt kādā Madonas ra-
na saimniecībā atrasti četri kon-
neri (katrs kubikmetru liels)
vairākas kannas un mucas ar
rtu. Kad policijas darbinieki
vaicājās par šā šķidruma izcels-
s, viens saimniekotājs stāstījis,
pārsteidzošā kārtā pašā ziemas
ū spirta raža novākta piemājas
ķņu dārziņā, kāds cits apgal-
is, ka govis nezina ko saēdušās
tagadīgā piena vietā dodot tīru
rtu. Savādi gan, bet policisti
stītajam neticēja un ierosināja
minālietu.

Leiši satikās Latvijā... Kāds
tuvas pilsonis, kurš kučierēja
vas auto *Volvo FH12* uz Krievi-
pusi, nonākdams Ludzas
onā, saskuma, jo autiņš pēkšņi
iņķojās. Vīrs izrausies no kabīnes un mēģinājis
tīgo vāģi saremontēt. Cilvēka uzvarapār tehniku
usi ļoti tuva, kad stāvošajā mašīnā iebūksķējis
ds cits Lietuvā reģistrēts kravas auto – *Volvo*

R. Valters

VH12. Salūzušās mašīnas šoferim lauza kāja.

Lētie dolāri. Pieci vīri firmas RZM tipogrāfijā
nodarbojas ar tipogrāfijas specifikai atbilstīgas
produkcijas ražošanu – apdrukāja papīru. Mašīnas
dūca, skaistie izstrādājumi krājas kaudzītēs un
nonāca arī tirdzniecībā. Diemžēl nenovīdīgi
ļaudis no likumsargājošām iestādēm sāka brēkt,

Tam, ka vēci ražojuši vien tape-
tes ar ūdenszīmēm, tiesa
diez vai ticēs. Nodrukāts
8 000 100 ASV dolāru
un 26 000 eiro banknošu.
Eironaudiņas neesot īsti
izdevušās, turpreti *jeņķu*
simtnieki bijuši kvalita-
tīvi un tirgoti par 18 – 3
īstiem ASV dolāriem.

Niknie marta naži. Šomēnes naži kā
marta zaķi aptrakuši. Par nažu trakumu
neinformēti, ļaudis šos bīstamos rīkus
ņēmuši rokās pat pastiprinātas bīstamības
apstākļos, tas ir, kad tuvumā citi cilvēki.

Mēnesis vēl ne pusē, kad no nažu
dūrieniem bija cietuši jau gandrīz vai
desmit cilvēki! Nelietīgākie dūceļi
pamanījušies glēvi ieurbties saviem
upuriem mugurā. Piemēram, Rīgā,
Kalnciema ielā nodevīga subjek-
ta turēts aukstais ierocis iedūrīes
kādam vīrietim un atņēmis autovadītāja
apliecību. Cietušais aizvests uz slimnīcu. Tikpat
nelietīgi rikojies kāda 50 gadus veca Krāslavas ra-
jona iedzīvotāja virtuves piederums – tas ietriecies
mugurā vīrieša miesīgajai māsai. Arī šai cietušajai
paveicies – viņa aizvesta nevis uz morgu, bet gan
uz slimnīcu.

Nāves ēnā. Jo spožāka saule, jo tumšāka ēna.
Pavasariņi tuvojas, aktivizējas arī *blaumaniskā*
nāves ēna. Divi vieglprāši uz ledus
gabala jau kuģojuši pie Kolkas.
Viņus nozvejojuši robežsargi.

Arī no Daugavas ledus nocelts
kāds nelaimē nonākušais. Iepriekš
uzrāpējies uz betona sienas, kas
Katlakalnā būvēta zivjaudzētavas
vajadzībām, viņš meties likteņupē
no piecu metru augstuma.
DADZIM gribētos secināt, ka
noticis nelaimes gadījums. Bet ja
nu tas bijis pašnāvības mēģinā-
jums – slīcināšanos aizvietojojt ar
nosiņanos pret ledu?

Laimēja, bet nelaimējās...

Kāds vīrietis spēļu zālē Ludzā sūri
grūti cīnījās ar spēļu automātiem,
līdz izcīnīja 590 latu laimestu.
Taču brīdi vēlāk veiksmnieka
laimē starojošā seja piesaistīja divu
skauģu uzmanību, kuri atņēma ne
tikai naudiņu, bet arī dokumentus
un mobilo telefonu.

Pastnieks krāpnieks! Par
krāpšanu aizturēts kāds Latvijas
pasta darbinieks. Jaunais cilvēks
klientiem piedāvājis maksāt par
pasta pakalpojumiem, uz rēķiniem
norādot nevis firmas, bet gan savu
bankas kontu. Cik lielu summu
krāpnieks spējis iekasēt, DA-
DZIM uzzināt neizdevās, taču
Dz. Melnis zināms, ka izdevies apkrāpt
tikai četrus klientus. Nu jau bijušais pasta dar-
binieks nebija rēķinājies ar letiņu kašķīgo dabu
– nesaņēmuši kārotos pakalpojumus, apkrāptie
sūdzējušies Latvijas pasta vadībai...

Kriminālus notikumus apkopojā VATS ONS

ka tādus papirus ražot nedrīkstot, jo skaistos rak-
stus patentējušās vairākas ārvalstu kompānijas,
tālab šiem meistariem jāstājas tiesas priekšā par...
ASV un Eiropas Savienības papirnaudas viltošanu.

PRIEKŠVĒLĒŠANU MARATONS

Godīgs politiķis ir tas, kurš pēc vēlēšanām neuzdod savam vēlēšanu kampaņas vadītājam jautājumu – kā man izdevās uzvarēt?

WWW.SOCNODROS.LV

Miļā Sociālā nodrošināšana! Šoreiz vēršos pie jums ar *īmeilu*, jo parastās vēstules jūs ignorējat. Bet varbūt tās nemaz neesat saņēmuši – pasta darbinieku nevižības dēļ? Drošības pēc īsumā atkārtosu savu bēdu stāstu.

Visu laika posmu pēc Latvijas neatkarības atgūšanas meklēju savām spējām un kvalifikācijai atbilstošu darbu, bet sastopos ar noraidošu, pat nicīgu attieksmi. Man, diplomētam ārpuszemes civilizāciju pētniekam, kurš pēc Atmodas sekmīgi absolvējis arī bezdarbnieku pārkvalifikācijas kursus menedžeru, datorzinību un japāņu valodas specialitātēs, man, kurš laikus un ar dziļu nicinājumu pameta satrunējušās Komunistiskās partijas rindas – piedāvā vienīgi zemas kvalifikācijas darbu minimāli atalgotas nodarbes uzņēmumos, kurus vada personas, kas līdz pat šim brīdim nav atteikušās no komunistiskās pārliecības! Kalpot tādiem man liedz ne tikai zema atalgojums, bet arī principi. Tāpat man nav pieņemams neapzinīgu pilsoņu iemītais ceļš uz Īriju un vēl tālākiem novadiem. Ja visi aizbrauksim un Daugavas krastos paliks tikai deputāti un hipermarketu īpašnieki, kas tad notiks? Ārprāts!

Vēlos būt noderīgs Tēvzemei baltās un nebaltās dienās. Ja vajadzēs, uzraudzišu ugunsgrāvu Doma laukumā 1991. gada janvāra atceres dienās vai piedalīšanos citā cēlā pasākumā!

Man nepiemīt kāre pēc materiāliem labumiem, tāpēc lūdzu Jūsu palīdzību tikai pašu aktuālāko sadzīves jautājumu risināšanā. Arī turpmāk samierināšanos ar bezdarbnieka statusu, ja vien nodrošināsit man regulāru pabalstu aptuveni trīs minimālo algu apmērā un piešķirsit mazlietotu datoru ar vismaz 120 gigabaitu cieto disku, 17 collu monitoru, modemu un interneta pieslēgumu (šo vēstuli esmu spiests rakstīt ar nelaimes biedra, cita bezdarbnieka, datoru).

Ikmēneša sēdēšana rindā pie vietējās sociānodrošināšanas meitenes durvīm atstāj graujošu iespaidu uz psihi. It kā jau varētu tur dažas stundiņas pamedīt, ja ne rindas vecēņu pretvalstiskās sarunas nelatviešu valodā. Sevišķi palaiž muti Jefrosinja Bočkarjova, saukta *Bočka*, no manas mājas astoņpadsmitā dzīvokļa, kura regulāri izdiedelē atlaidi apkures rēķinam. Goda vārds, nesaprotu, kā viņa to panāk? Es viņai dotu nevis atlaidi, bet gan, piedodiet, ar koku, jo Frosjas *krutkas* kvalitāte pazeminās ar katru nedēļu. Cik ilgi vēl cietīsim okupantu patvaļu?!!

Ar patiesu cieņu bezdarbnieks
Tālvāldis Šmigānovskis Rīgā, Lielputnu ielā 82 – 7

KAS IR VĒLĒŠANAS

Kad jāizvēlas starp diviem ļaunumiem – tas jau ir daudzsoļi.

Likumu zināšana neatbrīvo
no kārdinājuma.

A. Mu

POLITISMI

Politikā ceļš ir kaisīts ar banānu miz turklāt bieži tās guļ uz ledus.

/Ričards Batlers, angļu politi.

Politiki domā vienu, runā otru, dara trešo, iznāk pavisam kas cits.

/Bens Stīvens, amerikāņu rakstni

Labākais veids, kā gūt sekmes politikā, ir atpūsties, kas kaut kur virzās un tikt tā priekšgalā.

/Arturs Blohs, Mērfija likumu aut

Politikā ienāk ar spožu nākotni, bet aizie šausmīgu pagātni.

/K. Ižikovs

Politiki ūdens baro.

/Kārlis Leiškalns, latviešu politi

ZAĻĀ ZEME

A. Mukāns

– NEZ' KO NĀKOŠĀ VALBĪBA MUMS SOLĪS?
– TO, KA MĒS VARĒSIM APMAINĪTIES VIETĀM!

D. Brei

Dadža gailma aizkulises

(turpinājums no 5. numura)

Laganovskis šaustīja ne tikai citu cilvēku negatīvās īpašības, arī pats par sevi un savām izdarībām viņš runāja ar dzelīgu pašironiju. Viņa vaļsirdīgie tāstījumi par kādreizējiem nakts gājieniem mērenā vinguli kopā ar draugu pulku skanēja jautri un ulīgi. Diemžēl Jezupa Laganovska labākie gabali r diezgan pagari, tāpēc lasītāju uzmanībai atļausos nedāvēt tikai kādu fragmentu:

KO DĀVINĀT

● (...) Individuālas dāvanas vērtība nedrīkst ārsniegt oficiālās izpeļņas iespēju robežas, lai erastos aizdomas, ka esi sācis blēdīties. It īpaši tad, ja patiešām to dari.

● Paziņām, kuri tev līdzīgā gadījumā jau asnieguši naudu, jādod vismaz par kādu kapeiku airāk, lai neiznākt tā, it kā tu atlīdzinātu viņiem arādu, un vispār tāda līdzvērtīga savstarpēja pdāvināšana zaudē katru jēgu. Dāvana ir laba kai tad, ja no tās iegūst abas puses.

● Pilngadības svētkos jauniešiem parasti āvanai pievieno kaut ko tādu, kas simboliski pliecina, ka viņi tiek uzņemti pieaugušo rindās: usstopu, biļeti uz filmu, kurā līdz sešpadsmit ga- iem ieeja aizliegta.

● Dāvanas iesaiņojums nedrīkst būt vērtīgāks ar pašu dāvanu!

● Dāvināšanas māksla nav tik viegla, kā to arasti domā. Svarīgs ir ne tikai dāvināmais rieksmets, bet arī tā pasniegšanas veids. Nauda arasti pasniedz aploksnē, skaidri uzrādot, kam n kā. Pārējās dāvanas – atkarībā no vērtības: ja ārgas – tā, lai redz pēc iespējas vairāk klātesošo, lētas – pēc iespējas neuzkritošāk.

● Anonīma dāvana ir zemē nosviesta nauda. (..)

DADZIM īpaši bija laimējies ar dzejniekiem. atā strādāja viens – Harijs Heislars. Pēc dvēseles īķis, taču pēc rakstura – istākais satīriķis a humorists. Viņš varēja dažu minūšu laikā rakstīt epigrammu par katru vajadzīgo tēmu un āstošu vai durstošu apsveikumu jebkura ranga bilāram.

Ar Hariju sadraudzējies jau pirmajā darba dienā DADŽI.

Druknaiss, vidēja auguma jauneklīgais vīrietis ar cirtainiem matiem un visos gadalaikos vējiem appūsto un saulē iedegušo seju bija īsts velna vecis. Jau nākamajā dienā viņš aizveda mani pie sevis uz mājām, iepazīstināja ar sievu Zoju, uzcienāja ar šņabi, pierunāja spēlēt šaha zibenspartiju un, savus jaunākos dzejoļus visu laiku skaitīdams, vēlā vakara stundā, kad mūsu nelielā kompānija kļuva darboties griboša, aizveda vēl uz Rakstnieku savienības krodziņu Pegazs.

Cik atceros, solidā Benjamiņa nama galvenās durvis jau bija ciet, tāpēc Harijs dzertuvē mūs ieveda pa apkārtejiem. Krogs ļaužu pilns, piemēkēts grima iereibušo literātu skaļajā murdoņā. Harijs mums izkaroja vietu pie rakstnieka Grigula galdiņa. Kā pa miglu atceros, ka vēlāk kādā citā kompānijā tērzējām ar Miervaldi Birzi par literatūru, apmainījāmies domām par copes lietām ar Valdi Grenkovu un strīdējāmies ar daudziem citiem Harijam labi pazīstamiem, bet man svešiem cilvēkiem.

Mājup uz savu dzīvokli Pārdaugavā soļoju agrā rīta stundā, jo tramvaji vēl negāja, bet ieminēties, ka nav naudas taksītim, baidījies (Harijam pašam kabatā ne kapeikas, tāpēc viņš noteikti saceltu kājās visu krogu, blaudams, lai jaunajam feļetonistam Juzefam aizdod ceļanaudu). Pārrados mājās ļoti pacilāts. Tāpēc, aizmirsis par miegu, sēdos pie rakstāmgalda ar nelokāmu apņemšanos tūdaļ kļūt vismaz tikpat pazīstamam kā Pegazā redzētie literāti. Ak, burvīgā, naivā jaunība!

Turpmāk ar Hariju tikos piecas reizes nedēļā. Protams, atskaitot tās dienas, kad braucu komandējumos. Es kā brīvs, nekādiem sevišķiem pienākumiem nenoslogots visjaunākais līdzstrādnieks labprātīgi krustām šķērsām mētājos pa visu Latviju, no Liepājas līdz Viļakai un no Alūksnes līdz Meitenei. Harijs, būdams dzejas konsultants un vēstulū daļas vadītājs, nīka DADŽI un skraidīja pa visām citām redakcijām, piedāvādams savus jaunākos dzejoļus. Tos arī ņēma. Vieni redaktori ar prieku, citi – ar zināmu piesardzību. Jo atcerējās, ka Heislars Zvaigznē ir publicējis savu brīvdomīgo poēmu *Nepabeigtā dziesma*. Tā skāra tiem laikiem ļoti bistamu tēmu – latviešu izsūtīšanu uz Sibīriju un Staļina kultu. Poēma bija meistarīgi uzrakstīta un, ja ņemam

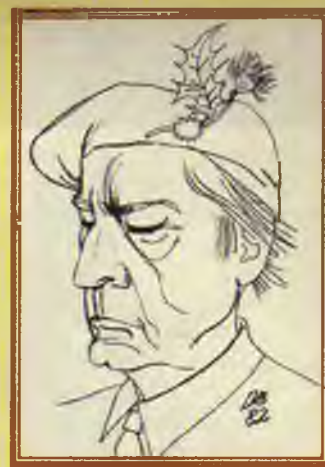

J. Laganovskis
G. Vīndedža
draudzīgs šaržs

vērā, ka visa Heislara ģimene tika izsūtīta uz Vorkutu, tā skanēja ļoti izjusti, pārliecināti un emocionāli. Vajadzēja tikai Heisleram parādīties kādā auditorijā un sajūsminātie klausītāji, sevišķi sievietes, asarām acīs, atkārtodamas autora vārdus, čukstēja:

*Atmiņas man pajūk tā kā spaļi,
Domu asums katru soli šķērš...
Vainas nav! Bet Kremli dzīvo Staļins,
Kāpēc viņš šo kļūdu nenovērs?*

Kaut ko tādu tūlīt pēc Staļina nāves varēja pateikt tikai ļoti bezbailīgs cilvēks. Pat vēlāko disidentu drosmīgos izteicienus nevar salīdzināt ar Heislara dziļi pārdzīvoto personisko sāpi, kas visas tautas vārdā izteikta, izskanēja satraucošā, apsūdzošā kliedzienā. (turpinājums sekos)

A. Skailis D. Breikša draudzīgs šaržs

Andrejam Skailim – jubileja

Tāpat kā katru gadu, arī šopavasār savu kārtējo dzimšanas dienu gatavojas atzīmēt satīriķis un DADŽA līdzstrādnieks kopš neatminamiem laikiem Andrejs Skailis, īstajā vārdā Andrejs Vite (1927). Un tā kā viņš dzimis joku dienā, tas ir, 1. aprīlī, šis notikums ir attiecināms jūliānovērtē. Joki te mazi. Kā savulaik teicis erudītais A. Skailis pazinējs Z. Skujiņš, *viņ. diendienā staigā tik melanholisks, it kā zābaku papēdī kurpnieks viņam būtu atstājis nenovīlētu naglu*, bet kurš dzīvē, cik man zināms, nav uzrakstījis nevienu nopietnu rindiņu.

Par tām rindiņām DADŽIS īsti nezina, ko sacīt, bet telefonintervijā jubilejas priekšvakarā pats gaviļnieks par sevi izteicās ļoti nopietni.

– Es kļūstu aizvien vecāks, kas nemaz nav ieplānots. Zūd atmiņa, sāku, piemēram, aizmirst, ka esmu precējies. Bet tas skumjākais, esmu aizmirsis arī to, kas jādara, ja neesi precējies. Savas dienas vadu apcerē, šo to uzrakstu, šo to neuzrakstu. Neesmu pārliecināts, vai nākamās paaudzes būs pateicīgas par to, ko es rakstu, vai par to, ko nerakstu. Un tā nu rit manas dienas, kā jau pieklājīga vecuma cilvēkam nākas, no rāmjiem ārā nelec, jo man ir *išiass*, nevaru daudz palēkāt. Rudenī balsot? Nezinu, nezinu, visas mūsu partijas ir tik ļoti labas, visas vislabākās. Vai zināt, būs jāpērk kārtis un jāzilē!

Paldies, dārgo jubilār, par labo padomu! Bet Tev vēlām līdz nākamajai jubilejai tikt valā no visām krikām!

Laimes vēlēdams DADZIS

Apsveicam arī DADŽA karikatūristu Rai-mondu Mūrnieku un viņa ģimeni ar meitiņas piedzimšanu! Mums nav ziņu par to, vai dzimšanas brīdī mazajai bijis rokā zīmulis, bet laimes krekliņu māsiņas esot maniņušas.

**Latvijas lauku bibliotēku
atbalsta biedrības rīkotās
Grāmatu dienas notiks:**

24. martā – Liepājas rajona Aizputē
31. martā – Limbažu rajona Ainažos

ANDRIS KOLBERGS PAR SEVI

E. Ozoliņa veidota grāmatzīme

ISSA TOGO

Kvantitatīvi pirmā aprīļa tradicionālā privātpersonu āžēšanās – tev visa mugura balta! – daudzkārt šit pušu visas citas gada dienas, taču kvalitatīvi tās tālu atpaliel no valsts iestāžu un organizāciju āžēšanās.

Tas laikam notika 1987. gadā. Es saņēmu ziņu no Berlīnes, ka romāns *Fotogrāfija ar sievieti un mežakuili* piedzīvojis trešo laidieni, autors var ierasties pēc honorāra personīgi.

Rakstniekam grāmatas trešais laidienis ir Debesu dāvana. Secinājums – nauda jāiztērē tā, kā nekad vēl nav tērēta. Summa nebija liela, bet arī maza tā nebija – ja nelīdīsim katru dienu pašos dārgākajos restorānos, divām nedēļām vajadzētu pietikt! Berlīne, Drēzdene, Baucene, atvadu vakariņas draugiem – un ar dziesmām vilcienā iekšā un nājas. Uz Berlīni gatavojās arī mūsu draugi, nesen aulāts pāris Lienīte ar Ziedoni.

Kad Grodņa uz robežas mūs pamodināja un vagona pavadone izdalīja deklarāciju veidlapas, mēs, optimisti, bijām vislabākajā garastāvoklī. Man bija iegļi – ne man valūtas, ne antikvāru priekšmetu, ne cēlmetālu. Ievelc veidlapas ailēs plikas svītrīņas un beigta balle. Sievai bija gredzentiņš ar diviem kmentīņiem, ko viņa Rīgā nekad nenēsāja, jo nebija pietiekami nozīmīgu pasākumu, tagad viņa iezināja kādu vērtību rakstīt deklarācijā – trīs vai etrus tūkstošus rubļu. Ausīs iekārto un pirkstos amaukto grabuļu vērtības noteikšana lika savilkties grumbās arī Lienītes pierē, vienīgi Ziedonis kaidri zināja, ka viņa zelta zīmogredzens sver esmit gramus, bet zelts maksā trīsdesmit rubļu ramā – sareizināt paši, ja gribat zināt, cik tāds locriņķis maksā.

Kupejas durvis atvērās, uz sliekšņa parādījās elformāta muitniece zaļā uniformā, mēs ielikām avas deklarācijas viņas pastieptajā rokā. Cēla

biedrene tām uzmeta vienu vienīgu skatienu un paziņoja, ka mana sieva, Lienīte un Ziedonis tiek no vilciena izsēdināti. Lai savāktu mantas, viņiem atlikušas piecas minūtes. Es tiešām gaidīju, ka muitniece tūlīt piebildīs: Aprīlī! Aprīlī! Bet izrādījās ka tas nav joks. Pirms dažām nedēļām muita, pieņēmusi jaunus noteikumus – katra izbraucēja vērtslietu vērtība nedrīkst pārsniegt divsimt rubļus. Drīz tas tikšot arī izsludināts avīzēs.

Strīdēties bija bezcerīgi, ar tādām pašām sekmēm es varētu strīdēties ar telefona stabu. Pierunāt? Mēģināju. Lai tie citi riņķi un Ziedoņa klociņķis paliek muitā, kamēr mēs brauksim atpakaļ. Nevarot, neesot seifa. Kas uzņemsies atbildību? Kas maksās, ja pazudīs? Tātad bezizejas situācija? Nē, bezizejas situācijas nemēdzot būt. Viens no jums, tas ir mums, savāc apķīlājamus priekšmetus, dodas uz pasta nodaļu un ar vērtsvēstuli nosūta uz Rīgu, bet pārējie mierīgi turpina ceļu uz Berlīni. Vai pasta nodaļa tālu no dzelzceļa stacijas? Kādu kilometru. Nē, vilciens, protams, negaidīs, bet gluži bezcerīga jūsu, tas ir mūsu, situācija neesot. Polijā, Belstokā, vagoniem mainīs riteņus, jo tālāk slīdēim ir Eiropas platumus. Riteņu nomaina parasti prasa divas stundas, bet pēc pusotras no Grodņas uz Belstoku aties poļu drezīna, kas pārvadā ceļa strādniekus – varat mēģināt, parasti paspēj...

Neteiksim, ka man savu varonīgo pašuzupurēšanos bija pietiekami daudz laika apdomāt. Es biju svešā valstī, tūkstoš kilometru no mājām, pa atlikušo naudu varēju nopirkt astoņus alus vai divreiz paēst pusdienas, taču atcerējos, ka atlīdzību par labajiem darbiem var sagaidīt tikai Debesīs un sāku pa istam apjēgt, ka manai nākotnei ar rožu dārzu lielas līdzības nav. Sliktākajā variantā jātiek ārā no pilsētas līdz autostrādei un jāstope automašīnas – trijās diennaktīs līdz Rīgai vajadzētu tikt. Laiks turas silts, bez tam es pazīstu dažus ukraiņu rakstniekus – sliktosā kolēģu glābšana ir goda lieta, vai mēs, rīdzinieki, maz esam glābuši? Vienīgais mierinājums – ja netikšu uz Berlīni, bet nokļūšu atpakaļ mājās, man neies garām piļu sezonas atklāšanas medības. Domājot par tām, atgriezios stacijas absolūti tukšajā uzgaidāmajā telpā, lai, nedod Dievs, nenokavētu to sasodīto poļu drezīnu.

Mani no apcerošā stāvokļa izrāva strīdiņš pie durvīm. Tur divi ducīgi ekspreši skaidrā, spēcīgā krievu valodā pieprasīja tievam, garam nēģerim, lai viņš parāda naudu, bet pēdējais to negribēja vai nevarēja izdarīt. Tad ekspreši spēcīgiem vārdiem norādīja, kas viņš tāds ir, kur viņam jāiet un kas tur jādara – viņi bez samaksas pat pirkstu nepakustināšot. Un lamādamies aizgāja, bet nēģeris sāka nest iekšā daudzās lielas un, šķiet, arī smagas somas. Viņa parādīšanās un daži vīri eļļainos puskombinzonos ārpusē uz perona mani vairoja ticību, ka poļu drezīna tomēr atbrauks.

Garais nēģeris to pamanīja vienlaikus ar poļu strādniekiem, kas tūlīt kā pēc komandas metās skriešus pāri daudzajiem sliežu ceļiem, aiz kuriem drezīna bija apstājusies. Redzēdams, ka nēģeris viens visas savas somas nespēs paņemt, es sāku tēlot galantu balto cilvēku: "Es jums palīdzēšu!"

Būšu ļoti pateicīgs! – viņš atbildēja un, pametis mani ar divām, ne pašām lielākajām somām, jau skrēja pakal poļu strādniekiem.

(turpinājums sekos)

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Pēteris Jurciņš izlasa seksa žurnālā, vīrietim jāguļ sievietei pie kreisiem sāniem četrus mēnešus un vēl četri pie labajiem, tad tikai viņi ir isti nobrieduši to pieņemt. Dzejnieks zina paziņai un to izstāsta. Viņa iedziedas Marga tas Vilcānes balsi:

– Man vajag tepat un tūlīt.

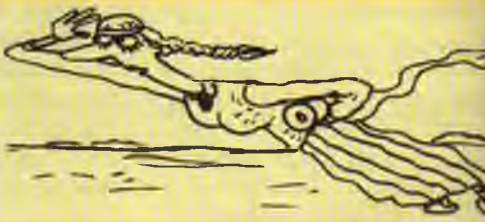

Annai Rancānei 2000. gadā piešķirta Aspazijas prēmija.

– Kāpēc man? Esmu latgaliete, bet Aspazija bija karaliska Zemgales meita.

– Kādreiz nabadzīgie latgalieši nākuši strādāt pie bagātājiem Zemgales saimniekiem.

– Bet ne visai labprāt. Teikuši: tur jau pkrūmiņa nav, kur pačurāt.

Dzejnieks Olafs Stumbrs savu dēlu nosauc Linarda Tauna vārdā. Puikiņš vēl ir maziņš, un tēvs viņu pamāca:

– Tev vajag lasīt!

– Cik ilgi? – dēlēns prasa.

– Vienu stundu.

– Cik bieži?

– Katru dienu.

– Cik ilgi?

– Visu mūžu.

Mazais Linards caur asarām:

– Bet kad mūžs būs galā?

– Tad tu būsi iemācījies lasīt.

– Man, lūdzu, to grāmatu, pēc kuras vislabāk trakot! – prasa pircējs, apmulsis lūkodamies uz pilnājiem plauktiem.

– Grāmatas nosaukumu nezināt?

– Nē.

– Autoru arī neatceraties?

– Nē.

– Kā tad lai mēs sameklējam?

– Visi zina, kā gan jūs varat nezināt?!

PATIESI STĀSTIŅI

Dzīve ir divainu un komisku notikumu pilna. Iespējams, ka arī jūs esat kļuvuši par kāda smieklīga notgadījuma liecinieku. Uzrakstiet numus savu stāstu, minot vietu, kur un kad tas noticis, un atsūtiet pa pastu vai e-pastu (sk. 2. lpp.), norādot Jadziski patiesiem stāstiņiem.

Interesantākos, kā allāž, noteikti publicēsim!

LAI NU KĀ!

Lai nu kā, bet šis (mākslinieka N) nostāsts ir snota! paties. Jaunības gados Padomju armijā irautiem, dažiem nācās kara dienestu *otslužīt* tā uktajā Vācijā *Demrepublikā*.

Un tā nu garnizona kazarmās vienkopus paāpījās vairāki *letiņi*. Vakaros nav ko darīt, garcīgi. Tepat netālu kārdinošs bārs, bet, lai tur spēlētus kāju spertu, nav naudas.

Letiņpuikas bija izostijuši, ka *krievnieki* uz bāru riet skaidrā, bet no turienes atgriežas pilnā un eks – gultā!

Iet mūsu letiņš uz turpat netālu esošo bāru. Foras tērpā, tas ir, armijas *gimnastjorkā* un kirzas bakos. Bārā iegājis, uzreiz izdzird:

– *Ei, Ivan! Vodka!* – un tiek lieta pilna glāze.

Vāciem, pie savām 25 – gramīgām *špicglāzītēm* cstošiem, turpat *plāpiski* vakarējot, viena no riecām bija – izmaksāt un redzēt, vai krievu uns varēs bez zakuskas izdzert *šnabstu* no 200 – umīgās glāzes uzreiz un palikt kājās. Tiem pat prāneienāca, ka ienākušais ir *letiņš*, kurš var izdzert nu glāzi degvīna un vēl stalti pateikt *dankešēn d aufviederzei!* Viņiem palika priekšstats, ka *jetarmija* ir varena un neuzvarama, ja tā stalti dzert un nenokrist!

Nokrita. Tikko nokļuva līdz kazarmai, līdz savai tasvietiņai.

Lai nu kā, *letiņi* vāciem pierādīja, cik varena ir *etskaja* armija okupētajā Vācijā, ja ir tādi vīri,

ZEMNIEKU LĪVS

Divainās peidžerziņas

▼ Robert, mums piedzima meitiņa! Paldies v! Uz redzi, Pēteris.

▼ Obligāti nopērc trīs kilogramus sviesta vauriņām.

▼ Trubas ir aizsērējušas. Apsēklotājs brauks rmdien.

▼ Nevaru izrauties. Atver durvis ar kaimiņu.

▼ Garais ar Riču atnesa maziņo. Brauc. Esam uši līdz trešajam līmenim.

▼ Tēti, piezvani uz māju. Nekādi nevaru atst skaidas no kāmiša.

▼ Esmu kapos pie vecmāmiņas. Drīz ataukšu, atvedīšu daudz garšīgu lietiņu.

▼ Andriņ, brauc ātrāk mājās, mēs tev nopir-

m satriecošu uzpurni.

AMORĀLAIS ĶEBLIS

Tā nu iegājies, ka tuvākie kaimiņi apsveic jubilejās arī tad, ja tās neiekrit naudas reizē. Galvenais ir satikšanās prieks. Pie tālbraucēja Sergeja Frolova ciemojamies bieži, jo esam ģimenes draugi.

Pavisam nesen kādā jubilejā sirmais kapteinis pastāstīja patiesu notikumu no savām jūrnieka gaitām. Maksimāli turoties pie patiesības, iepriekš atvainojos lasītājiem par naturālo tulkojumu.

Tas noticis vēl sešdesmitajos gados. Tā sakot, padomju laikos. Kapteinis Sergejs Petrovičs toreiz braucis uz zvejas kuģa *Stahanovec* par otro stūrmani. Lai tiktu tālbraucējos, latviešu jūrniekam vajadzējis visādus galvojumus. Obligāta prasība, lai rekomendācijā būtu rakstīts: *politiski izglītots, morāli izturēts, sadzīvē vienkāršs*.

Ziemā *Stahanovec* gājis uz butēm, zvejojis Ohtskas jūrā pie Čukotkas krastiem. Reiz viņi devušies uz zvēru medību kolhozu. Šā kolhoza kuģus izmantoja jūras lauvu medībām un ziemeļbriežu piegādei. Dzīvniekus apstrādāja, bet viņu paliekas – jūras lauvu ilknus, ziemeļbriežu ragus – izmeta atkritumos, kas mētājās pa visu teritoriju. Parasti iebraucēji tos pievāca kā suvenīrus. Arī Sergejs paņēmis jūras lauvas ilknus, taču ievērojis, ka vecākais mehāniķis aizrautīgi pēti un liek somā kaut ko dīvainu. Laika bijis maz, tāpēc neesot pajautājis, ko tieši.

Kuģis pēc reisa devies uz Petropavlovskas ostu, kur notikusi inventarizācija. Šim nolūkam izveidota komisija – grāmatvede Marija Ivanovna kopā ar vēl divām biedrenēm.

Kajītēs katram priekšmetam – galdiem, krēsliem

bija numuriņi. Ērti iekārtojoties uz trīskājair pašdarināta ķebliša, Marija Ivanovna noliekusi un prasījusi: – Kāds numuriņš ir šim sēdeklim?

Vecākais mehāniķis pasmīnējies un jautāj – Vai jūs zināt, uz kā sēžat?

Marija Ivanovna jautājoši paskatījusi runātāja.

– Jūs, cienītā, sēžat, atvainojiet, *na moržov h...* (jūras lauvu peniēm).

Marija Ivanovna reaģējusi zibenīgi. A spiedienu: – Kā jūs uzdrošināties?! Ko jūs aļaujaties! – viņa uzspērusies stāvus.

– Bet tā ir patiesība, – noteicis vecākais mehāniķis.

Aizvien vairāk piesarkstot, grāmatvede raidzījusi uz ķebli, līdz uzvaroši jautājusi: – Bkāpēc tad tie ir cieti?

– Jūs ko, gribējāt, lai tie būtu mīksti? – atjautāj mehāniķis.

Nē, biedre to negribējusi, tāpēc taisnā celskrējusi pie kapteiņa palīga. Ieskatījies Marijas Ivanovnas tikumīgi piesārtušajā sejā, viņa aptvēris situācijas nopietnību un izsaucis pie sevis mehāniķi, lai rakstot paskaidrojumu. Diemžī vainīgais tikai raustījies plecus un virpinājis rokā pildspalvu.

– Kā tu līdz tam aizdomājies? – redzēdam vecākā mehāniķa apmulsumu, jautājis kapteiņa palīgs. – Šitādu *daiktu!* – viņš izsaucis un zīmīgpagrozījis pie deniņiem pirkstu.

– Biedri kapteiņa palīg, es neko nedomāju, ka taisīju. Iepatikās tie locekļi un uztaisīju, – taisnojies vecākais mehāniķis.

Kapteiņa palīgs ar nožēlu paraudzījies un vainīgo.

– Vai tu zini, cik tas ir amorāli un padomju cilvēkam nepiedienīgi? Labi... met to ķebli jūrā!

Sacīts, darīts! Amorālo ķebli izmetuši jūrā, lai tas nekad vairs nebojātu biedres Marijas Ivanovnas dibenu.

Tikai pēc šā gadījuma mūsu paziņa tā īsti izpratis, ko nozīmē būt politiski izglītotam, morāli izturētam un sadzīvē vienkāršam padomju jūrniekam...

Pierakstījusi I. RIEKSTIŅA

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

var gadīties, ka arī Ozoliņš neiztur un iesviež viņam ar kaut ko smagāku. Tad ar Ozoliņu cauri, es kļūstu par biroja šefu. Bet ko biroja priekšnieks īsti dara? Neko īpašu... nu, pieskata kolektīvu, pa reizei aiziet līdz Ministru kabinetam... Ministru kabinetā arī var notikt visādas brīnumu lietas. Ja nu mans ministrs kādā sēdē, kurā piedalos arī es, nespēj ar premjeru vienoties par budžetu un iežvidzina viņam ar smago portfeli, tad... tad man vairs nav tālu līdz pašam ministra amatam. Jā, tāds darbiņš man būtu īsti pa kaulam... – Pie šīm domām iezvanījās modinātājs. Nakts bija aizskrējusi nemanot, vajadzēja taisīties uz darbu.

Ienācis birojā sasarkušām acīm, pa reizei nožāvēdamies, Gūtenmorgens devās taisnā ceļā uz Operatīvā departamenta direktora Kārklīņa kabinetu saskaņot turpmāko darbības plānu. Pirms ieiet pa durvīm, viņš pār plecu paskatījās, vai gadījumā netuvojās pats biroja priekšnieks, taču gaitenis bija tukšs. – Gan jau parādīsies, kur šis liksies, – nodomāja Gūtenmorgens un iegāja pie departamenta vadītāja.

– Gūtenmorgen, – teica Kārklīņš, – vakar tā nelāgi sanāca, taču mēs ar Eglīti tikko izrunājāmies un es viņam piedevu. Tāpēc viņš joprojām paliek nodaļas vadītājs un es noņemu no jums to nastu, ko vakar uzkrāvu. Es jau redzu, jūs droši vien bijāt noraizējies par jaunajiem pienākumiem un varbūt pat nevarējāt visu nakti gulēt. Re, acis sasarkušas. Būs jau labi, – departamenta direktors draudzīgi paplīkšķināja Gūtenmorgenam pa plecu. – Nu visas problēmas atkrit. Atvainojiet mani. Varat iet uz savu kabinetu un mierīgi strādāt!

M. BĒRZIŅŠ

Vienreiz Gūtenmorgenam izdevās iekārtoties darbā Valsts prieku apkārtmēra uzraudzības biroja Operatīvo pasākumu nodrošināšanas nodaļā par ierēdni. Nodaļa bija neliela, Gūtenmorgens, vēl divi darbinieki – Siliņš un Alksnīte, un nodaļas vadītājs Eglītis. Nepagāja pat nedēļa, kad nodaļā negaidīti ieradās Operatīvā departamenta direktors Kārklīņš, lai noskaidrotu, kāpēc viens operatīvs pasākums pagājušo nedēļu nav ticis pienācīgi nodrošināts. Vārds pa vārdam, starp viņu un nodaļas vadītāju izcēlās strīds. Eglītis bija visādi labs cilvēks, tikai raksturā dikti straujš, tāpēc viņš ātri, ātri sadusmojās uz savu tiešo priekšnieku un pakēris biezum biezu papīra ķīpu ar prieku apkārtmēra nodrošināšanas koncepciju, svieda ar to Kārklīnam. Departamenta direktors nepaguva izvairīties no Eglīša metiena un dabūja ar visu koncepcijas smagumu pa galvu. Tas Kārklīnam nodarīja tik lielas morālās un fiziskās sāpes, ka viņš nekavējoties atstādināja nodaļas vadītāju no amata. Eglītis par to apvainojās un ar vārdiem – Ejiet jūs visi bekot, – izskrēja no kabineta. Kārklīņš, perzēdam apdauzīto pieri, stāvēja kabineta vidū un raudzījās uz Gūtenmorgenu:

– Jūs te viens? Kur tad visi pārējie?
– Siliņš nav uz vietas, bet Alksnīte kaut kur izgājusi, – atteica Gūtenmorgens.
– Ak tā, – noteica direktors, – Nu, tad es jūs tagad ieceļu par nodaļas vadītāju Eglīša vietā. Skaidrs?
– Skaidrs! – atbildēja Gūtenmorgens un jutās aiviļņots.

Stipri priecīgs viņš atnāca pēc darba mājās un tur apriecājās vēl vairāk. – Pagāja tikai dažas dienas un es jau esmu nodaļas vadītājs, – Gūtenmorgenu pārņēma lepnums par savu izaugsmi. Viegli izbudināts no straujā kāpiena pa karjeras kāpnēm, Gūtenmorgens gāja gulēt. Tā uzreiz aizmigt nezdēvās, prātā nāca dažnedažādas interesantas domas par nākotni.

– Rīt no rīta jāieiet pie direktora saskaņot darbības plānu. Bet ja nu ienāk pats biroja priekšnieks Ozoliņš un pēkšņi sastrīdas ar departamenta direktoru? Un ja nu Kārklīņš neiztur un iesviež ar kaut ko Ozoliņam, tad Kārklīnam ir beigas, no darba laukā. Bet es varētu tikt iecelts par departamenta direktoru. Nav slikti, nav slikti. Jāāā! Ar Ozoliņu es nestrīdētos, viņš ir lāga vīrs, īsts miera cilvēka. Taču, ja kādu dienu vizītē ierastos ministrs,

Kino un Sports

- Tu atkal nogulēji startu, Ričard.
- Briljanta rokas bumba.
- Deviņas ar pus medaļas.
- Fotogrāfija ar sievieti un Vācijas futbola izlas
- Rembo – pirmās pozitīvās dopinga analīze
- Emīla rekordi.
- 80 dienās apkārt šaha galdu.
- Džezā tikai vesera metēji.
- Šaušana pa Bēgošo ligavu.
- Kāds pārlēca ar kārti pār dzeguzes ligzdu.
- Smagsvaru boksa mačs – Romeo pret Džu jetu.

Jocīgās grāmatas

- I un II pakāpes suspensija (jeb pensiju izmaksā masāžas pakalpojuma veidā).
- Sālstrauka problēmas un kritika (kā sētniekam lietot sāli, pašam to neapzinoties).
- Kad gars vairs netiek galā ar miesu (pirts piedzīvojumi).
- Ausmas Kantānes kods.
- Vecrīgas senā arhitektūra un šodienas Rīga klucis tajā.
- Rokasgrāmata Vibratora izmantošana svies ta kulšanā.
- Kaimiņienes Zentas ietekme uz manu, tavu viņu un visu pārējo dzīvi mūsu rajonā. 1.daļa – Lai Dievs ar mums!
- Labrīt, mīlo kaimiņ! – kā izgāzt žulti, pašam to neapzinoties.

Sieviešdienas pants

- Es ietinu galvu tapetēs.
- Gan tāpat mani kāds apprecēs.

AUTOISMI

- Ja pietiekami pārgalvīgi braukt, tad ar vien automašīnu pietiks arī līdz mūža beigām.
- Ja meitene tramvajā tev piedāvā vietu, na nekādas jēgas viņu aplidot.
- Džips ir automašīna, kas iestrēgst tādā apvidus vietā, līdz kurai cita nevar nokļūt.
- Krievijā par ceļu sauc to zemes posmu, p kuru pilsonis grasās braukt.

TĀ GADĀS

Ceļu policists dusmīgs un neapmierināts pārnāk no darba. Tikko ticis pāri sliekšnim jautā pēc dēla dienasgrāmatas:

– Būsi dabūjis sliktu atzīmi, goda vārds, nopēršu!

Viņš naidīgi šķirsta dienasgrāmatu, ierauga trijnieku, bet blakus lapā *piecīti*

– Nu vismaz mājās viss kārtībā...

Sarunājas vidusskolnieki:

– Ko domā darīt pēc skolas beigšanas?

– Iešu strādāt ceļu policijā. Bet ko tu?

– Arī droši vien ar kaut kādu reketu nodarbošos.

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

KLEKSĪŠI

Dēlu tēli latviešu literatūrā

Zvejnieka dēls

komplektēti kleksiši
no skolēnu sacerējumiem

autā mīl arī tos rakstniekus, kuru vārdi jau ir aizmirsti. Vilis Lācis savos romānos stāsta par zvejošanu un citiem zemes darbiem. Viņaprakstītā Oskara Kļavas labākas īpašības ir ļoti nepieciešamas lielajā sportā, sevišķi lēmiskajā airēšanā. Viņam piemīt zvejnieka īsskais portrets, viņš ir zvejnieks ar stipru ārie-

viņu ciemā rītos uz jūras dziedāja gailis un dzirda zirgs.

Kā jau tas sagaidāms, ar lielāku mīlestību auklējas pie sieviešu tēliem. Oskara draudzība ar Anitu ir tikai sākums mīlestībai ar Anitu. Viņš ir ļoti izglītības lielo nozīmi cilvēka dzīvē un tā nedrīkst mīlēt Anitu Bandri, kura ir beigusi skolu. Anitai visu laiku patīk Oskars, bet viņa deļo ar Fredi, un tāpēc viņu piekauj. Ja cilvēks tiecas pēc cita cilvēka darba augliem, parasti izraisās kautiņš.

Anita ir laba piedeva Oskara Kļavas grūtajai. Grūtības ģimenes dzīvē sagādā tas, ka Oskars nevar saprast, kā Anita, viņa sieva, var viņu iet. Un tāpēc Oskars Anitai ir uzticīgs tikai līdz tās ānā vidum, jo rakstnieks kā jaunu puķi no Oskara ceļā Martu.

Oskaru grib ievēlēt par zvejnieku ciema deputātu, bet no šā amata viņš atsakās, jo saprot, ka deputāts pilsētas deputātiem nebūs spējīgs cīnīties. Garozas tēls rādīts kā zvejnieku izsūcējs, kurš iīgi parādās kā eņģelis ar daudzām šņabja elēm. Garozas vēders ir pārpilns zvejnieku sūm sviedriem, kas uzbriedina viņu, līdz jālieto ete.

Banders ir glums bodnieks, kas labi saprot, ka mūrdā var likt savu naudu. No pārējiem rakstniekiem viņš atšķiras ar savu sarkano tūtu. Banders zina, ka Oskaram ir galva, un c viņš Oskara mūrdā liek arī savu. Banders rālis Teodors riko sektes, par ko viņš c naudu. Zvīņu ciemā viņam izdodas sev ienot dažus cilvēkus.

Domānā dažādas intrigas ļaužu vidū ir tas tādas pat kā dzīvē, tāpēc zvejnieka dēls Oskars Kļava savām idejām ir radzis ar miesu un asinīm.

R.M.

R. Mūrnieks

No skolēnu sacerējumiem par tēmu Lāčplēsis

- Lāčplēsis nocirta lācim ausis.
- Māra Zālite rokoperā Lāčplēsis 1988. gadā raksta, ka mūsu dzīvības ir apdraudētas, jo daži

cilvēki bija iebrukuši ar tankiem.

● Rokoperā Lāčplēsis latvju zeme stāvēja valā un juta to, ka zeme jau ir uz krustcelēm apdraudēta.

● Eposā Lāčplēsis izglāba dzīvību savai mammai, nevis Kangaram – kā rokoperā.

● Kangari ir tādi cilvēki, kuri par vienu santimu mierīgi nodos savu valsti.

● Lāčplēsis bija stalts jauneklis ar lāča ausīm, kas bija pārpilnas ar spēku.

● Viņu sauc par Lāčplēsi tāpēc, ka jaunībā viņam uzbruka lācis.

● Īpašu spēju Laimdotai nebija, bet viņas sirds gandrīz to visu konfiscēja.

● Ja nebūtu Laimdotas eposā, tad Lāčplēsis nebūtu atradis savu mūža mīlestību un viņam būtu atlicis tikai braukāt pa zemēm un palīdzēt cilvēkiem. Viņi mīlēja viens otru arī ar dvēselēm.

● Kaut vai Tumšais bruņinieks ir ļauns, viņš mani fascinē ar savu drosmi un spēku.

● Spīdala ir vienīgais tēls, kurš darbojas ar burvestībām, viņas acu skatiens bija īpašs, šaušalīgs.

● Pumpurs eposā centies pēc iespējas vairāk ielikt par Laimdotas un Lāčplēša mīlestību. Man šķiet, ka Pumpura eposs ir ļoti labi padēvies.

Izrakstījusi L. VĪTIŅA

Kompilējis Z. LEŠINSKIS

- JŪSU JAUNĀKO FOTO, LŪDZU!

V. Banders

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Mums ir vācis, aita, suns. (vācu aitu suns)
Topnija brauca ar sevi uz mājām. (uz savām mājām)
Es ļoti vēlētos, lai ruņi būtu veseli. (viņi)
Man ir lielas pelēkas ausis, bet tēvam – zilas. (acis)
Mēs braucījāties velosipēdā. (braucām ar velosipēdu)
Es esmu divistabu dzīvoklis. (Man ir)

Pēc baigā institūta es izgāju precībās. (institūta beigšanas; apprecējos)
Šī māja ir iekilavota. (ieķīlāta)
Es dzīvoju 3. stāvvietā. (stāvā)
Mūsu bērni stabā stāv. (stāvā)
Mūsu rajonā darbojas licejs. (Licejs)
Mana meita palīdz slaukt putekļus. (slaucīt)

Kas ir gan viss nenotiek pasaulē

Bavārijā (Vācijā) kāds nopietna izskata vīrs atnācis uz baznīcu un grēksūdzes laikā Fārķirhenes baznīcas mācītājam ne tikai izsūdzējis grēkus, bet arī iedevis kartona kasti ar 34 iepakojumiem 7,65 mm kalibra patronām, kā arī automātu un rokas granātu. Mācītājs atnesumu aiznesis uz policiju, taču kaut ko tuvāk apstāstīt par nožēlpilno grēcinieku atteicies – to liedzot grēksūdzes nolūpums.

ASV inženierijas skolas Pratt School of Engineering un Djuka universitātes (Duke University) speciālistiem izdevies nofilmēt vairākus īstus elis. Lai sasniegtu mērķi, viņi Juka kalna virsotnē zstādījuši kameru, kas spējīga fiksēt 7000 kadru sekundē. Izrādījies, ka elfi nav nekas cits, kā viena no maz pētītām dabas parādībām, kas līdzīga rāsainām, spīdošām medūzām, tikai peld nevis denī, bet gan virs negaisa mākoņiem, stratosfērā.

Britu iluzionists Derens Brauns ievietojis kādatorspēļu cienītāju vienā no šausminošām spēlēm Waking Dead. Viņš spēles laikā pusi nopnotizējis, pārvedis uz iepriekš sagatavotu, datorspēlei identisku vietu, un uzrādījis īstus dzīvos iroņus. Pūsis kādu laiku izmisīgi atšaudījies, centies izkļūt no telpas. Kad miroņi iespieduši laimīgo spēlmani stūri, iluzionists apžēlojies un atvedis nabadziņu atpakaļ uz spēļu zāli, kur ar spēļu pistoli rokā atmodināts, izdvesis – jūs ticēsiet, es biju tur iekšā!

Iepazīstoties amerikānis Džordžs Oldridžs pati saka – man ir smirdīgs darbs. Tomēr viņa darbieta nav vis atkritumu pārstrādes uzņēmums, varētu domāt, bet gan NASA. Viņa uzdevums apstiprināt visus priekšmetus, kas nonāks kosmosā. Šo cienijamo amatu viņš ieņem jau 30 gadus. Ādās, ka veiksmīgu kosmisku misiju viegli var sajaukt nelāga smaka, jo kosmonautiem taču nav jāpējas atvērt vēdlozīņu un ielaist telpā svaigu

Kāds Floridas štata (ASV) fizikultūras skolotājs no audzēkņiem ar liekā svara problēmām, kuri nevēlējās apmeklēt viņa vadītās nodarbības, iekasējis kavējumu naudu. Samaksājot vienu dolāru, tuklītis drīkstēja neierasties. Nu jau izbijušais skolotājs meklē citu darbavietu un gaida tiesas spriedumu par kukuļņemšanu.

Kāda neatkarīga Krievijas sabiedriskās domas izpētes institūta darbinieki 41 pilsētā aptaujājuši miličus. Pētījums liecina, ka gandrīz vai 2/3 miliču vardarbības lietošanu pret aizdomās turamajiem uzskata par normālu. 90% aptaujāto savu atalgojumu uzskata par nepietiekamu. 56% atzinās, ka mēdz piepelnīties, sniedzot apsardzes servisu, neformāli sodot autovadītājus, pieņemot cita veida kukuļus, vai arī piestrādājot par... taksistiem. 18% aptaujāto nemulsdami atzinās, ka ir normāli aizdomās turamā mantās iemest narkotikas vai ieročus. 26% aptaujāto atbildējuši, ka galvenokārt aizstāv tos, kuri ir pie varas, 25% – tos, kuriem ir nauda.

Ķīnas valdība ieviesusi noteikumus, kuru mērķis ir kontrolēt no mobilajiem telefoniem sūtīto ziņojumu saturu. Šādā veidā varas pārstāvji cīnās ar krāpniekiem un pornogrāfijas izplatītājiem. Kontroles sistēmas efektivitāti nodrošina nevis datorprogramma, bet gan cilvēki. Cenzūras nodaļa jau esot noformēta. Tajā strādā 3,5 miljoni cilvēku.

Ēdiens nav mūsu ienaidnieks – apgalvo kādas divainas zinātniskas ierīces izgudrotājs. Ierīce saucas barības metronoms un tā regulē ēšanas paradumus. Maltītes laikā tā ik pēc 30 sekundēm iepikstas un ieslēdz zaļu gaismu. Šajā brīdī jums ir jākož vai jārij. Bet ik pēc piecām minūtēm atskan divkārs pikstiens, kas it kā jautā – vai nebūs gana?

ASV armija apņēmusies finansēt neparas projektu – smaržīgas kaklasiksas kareivjiem. Kā tās darbojas? Radio signāls atver smaržas rezervuāru un iedarbina miniatūru propelleri, kas smaržu novirza uz nāsīm. Sajutis, piemēram, piedegušu grauždiņu smārdu, kareivis uzreiz saprot – jāatkāpjas. Dīvaini? Tomēr Izraēlas armija jau tagad mācību operāciju laikā izmanto nāvsmaržu, japāņi sava prieka pēc izveidojuši aromālielgabalu, bet turpat ASV tiek izstrādāta smirdīgumbū.

43 gadus vecais mehāniķis Pols Stenders no ASV pievienojis tualetes būdīnai vecu turboreaktīvu dzinēju. Tagad viņš var, nenokāpjot no poda, veikt zinātnes pa šoseju ar ātrumu 75 km/h. Projekta izmaksas ir nieka 10 tūkstošus dolāru. Savukārt kāds brits, vārdā Džuzepe Kanella, rīkojies prātīgā un pievienojis turboreaktīvu dzinēju sievasmāte invalīdu ratiņiem. Tagad tie spējīgi kustēties ar ātrumu 100 km/h.

Uzzinot, ka viņu iemīļoto seriālu Zona sakarā ar tajā redzamo vardarbību NTV turpmāk demonstrēs tikai vēlās vakara stundās, septiņpadsmit Jekaterinburgas 2. cietuma ieslodzītie pārgriezuši sev vēnas. Dikti pie sirds pieaugusi protestētāji bijusi šī par cietumniekiem vēstošā telenovēle. Dakteri gan teic, ka vēnu graizītāji nav bijuši īsteni seriāla patrioti – sekli griezuši, tāpēc neviena dzīvībai briesmas nav draudējušas.

Jau 2003. gadā kāda Holandes firma laida klajā alkoholisku dzērienu, kas saucās Krievu rulete. Šā dzēriena reklāma vēstī – viens šāviens, četri liķi. Pateicoties ražotāju piedāvātajai spēlei, dzira kļuvis ļoti populāra. Vienā iepakojumā ir četras nelielas, pilnīgi vienādas pudeliņas. Viena ir jāiztukšo pašam, bet pārējās jāpiedāvā draugiem. Iepriekš gan jāsarunā, ka zaudētājs izpildīs kādu vairāk vai mazāk riebīgu triku. Zaudējis tas, kura mēle kļūst zaļa kā liķim. Spēli iecienījuši biznesmeni un firmu vadošie darbinieki.

F. Loihte

V. Teilers

V. Teile

V. Teilers

L. Otte

F. Loihte

HOROSKOPI PRIEKŠ KĀĶIEM

BEZ VARDIEM

I. Melgailis

Auns 21. III – 19. IV
Pievienojaties kolēģu vokālajam ansamblim. Īstais laiks kuplināt sabiedrisko dzīvi ar kultūras notikumiem.

Lauva 23. VII – 22. VIII
Vai jums jāsteidzas? Nekur! Un zvaigznes arī neiesaka.

Strēlnieks 22. XI – 21. XII
Radoša nedēļa, taču nā ieteicams pārspīlēt ar baderjāniem. Iespējams konlikts ar otrajām pusītēm.

Vērsis 20. IV – 20. V
Aizmirstiet saimnieka kurpes, atradisit citu veidu, kur izlikt savu dabas doto arsenālu. Zvaigznes sola krāsū pavērsienu dzīvē, tāpēc uzmanīgi pārvietojieties arī pa ceļa braucamo daļu.

Jaunava 23. VIII – 22. IX
Visas šķirbas vaļā – sprūciet, mūciet, rāpieties. Aktīva nedēļa.

Mežāzis 22. XII – 19. I
Fakti, ka ir marts un ka es runcis, runā paši par sevi. To arī pasakiet savam saimniekam! Panāksit, ka tieks uzklausts jeb – jūs kliegši jūs dzirdēs! Karā visi ieroslabi.

Dvīņi 21. V – 21. VI
Varbūt saimnieks izturas dīvaini? Savādi jūs uzlūko, varbūt pat līdzjūtīgi? Pare dzams liels, personiskas dabas zaudējums...

Svari 23. IX – 23. X
Labs saimnieks ir tas, kurš baro un tur cieņā jūsu privāto dzīvi. Ja jūsējais tāds nav – nemainiet viņu, jo neko labāku šonedēļ neatradīsiet...

Ūdensvīrs 20. I – 18. II
Vēzītī esat mēģinājis? Murr murr, ņau, ņau – zvaigznesola biļeti uz brīvību! Iela kākaiem! Būs burvīgas kaktantes un lieliskas reņģītes. Veiksme ir jūsu pusē.

Vēzis 22. VI – 22. VII
Jutīsities vientuļš, melanholisks. Ja esat mājas kākis, tad tas nav nekāds brīnums. Ja sētas – skatieties, ko ēdat!

Skorpions 24. XI – 21. X
Visi noteikumi šonedēļ jums zem astes. Neatkāpieties no solījumiem, mūsdienās kaķenes ir nežēlīgas.

Zivis 19. II – 20. III
Spric, spric? Šņik šņak!

Zvaigznes kopā ar jums uzlūko Z. ŅAU – BALZ

RĒBUSS

1 2

1 2

3 4 5

4

3 4

Starptautiskais Jauno autoru Ēsfilmu festivāls 2Annas

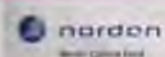
Laimīgās Annas

Laimīgiem kontaktiem:
E-pasts: zane@2annas.lv Tel: 6845549

Sākas filmu un audiovizuālo darbu pieņemšana 2006.gada festivāla konkursa programmai

www.2annas.lv

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Liello Brīnumzemes Šovu

Skaties TV3 ēterā sestdienu vakaros plkst. 20:15

Kurš vēl apgalvos,
ka mans kurss
ir nepareizs ?!

BELARUS

BRĪVAS
VEĒSANA

BRĪVAS
VEĒSANA

DEMOKRĀTIJA

DEMOKRĀTIJAS
PAMATPRINCIPI